

baptistu vēstnesis

Patiesi, patiesi Es jums saku: ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens, bet, ja mirst, tas nes daudz augļu. Kas mīl savu dzīvību, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību šajā pasaulē nīst, tas to pasargās mūžīgai dzīvībai. (Jāņa evaņģēlijs 12:24-25)

Mūs priecē siltā atvasara, bet rudens tuvojas. Augļu laiks. Un daudzas sēklas, kuras pavasarī tika iesētas, ir mirušas, atdodot sevi, lai būtu daudz augļu. Rudenī mēs priecājamies par augļu bagātību, bet neapraudam mirušās sēklas, jo, tikai pateicoties tām, mēs varam baudīt tik daudz.

Kristus vārdi Pļaujas svētkos mums ļauj ieraudzīt to, cik svarīgi šai zemes dzīvē ir piedzīvot nevis pašsaglabāšanos, bet gan sevis atdošanu, lai būtu daudz augļu. Mīlestība uz dzīvību var būt gana egoistiska, lai es neko negribētu upurēt citu labā. Un, ja nestu upuri, tad tādu, lai pēc tam kāds cits mani par to atalgo. Dzīve, kur Kristus ir centrā, daudzējādā ziņā ir apslēpta kalpošana, jo zemē iemesto kviešu graudu taču neapbrīno un neņem ik pa brīdīm ārā no zemes... Dzīve, kurā cilvēks mēģina palikt ēnā, atceroties, ka koku

pažīst pēc augļiem, ka augļi ir nevis piespiedu pasākums, bet gan garīgi veselīga cilvēka dzīves piepildījums.

Bet kā lai piedzīvo nomiršanas jeb sevis atdošanas svētību? Kas man ir jādara, lai mana dzīve būtu apliecinājums, ka es nesu augļus? Tā ir mācīšanās dalīties ar to, ko Kristus Tev ir devis. Tā ir laika pavadīšana ar cilvēkiem, kuri var tikt bagātināti ar Tavu klātbūtni un garīgo pasauli. Tā ir Kristus misijas atspoguļošana ikdienā, kad mēs vairs nedzīvojam pēc principa mēs-viņi. Mēs labie, viņi sliktie, bet gan apzināmie, ka mums jātiecas pēc tādas tuvākmīlestības, kādu Kristus parādīja cilvēkiem šeit virs zemes. Viņš kļuva par kviešu graudu, kas visu sevi atdeva citiem. Atdeva, lai mirtu pie krusta. Bet Viņa nāve un augšāmcelšanās rezultējās ar augļiem, kas turpina nobriest.

Es kā kviešu grauds. Zemē iemests. Lai nestu augļus. Augļus, caur kuriem citi tiks svētīti.

Edgars Mažis,
Garīdznieku brālības priekšsēdētājs

Labāk nekā taisnība

LBDS bīskapa Pētera Sproģa svētruna Draudžu dienu Līvānos dievkalpojumā, 2013. gada 4. augustā

Gandrīz pirms gada, kad iznācu no Valmieras slimnīcas, lai savai sieviņai un divām meitiņām pateiktu, ka mūsu Belliņa ir aizgājusi Mūžībā, man bija divas ļoti spēcīgas sajūtas. Pirmkārt, milzīgas skumjas un sāpes, kuras var apjaust, atļaušos sacīt, tikai tie, kuri paši ko tādu ir piedzīvojuši. Un otra sajūta – vēlēšanās iet prom no nebūtiskā. Prom no tukšiem strīdiem, tukšām teoloģiskām sarunām, pat no baznīcpolitikas vai citiem kašķiem, no cilvēku izdomātiem likumiem, kurus reizēm padarām tik svarīgus, ka varam censties kontrolēt viens otru un citus. Prom no tā visa un pieķerties Evaņģēlijam, tā skaidrībai un skaistumam. Pieķerties Kristum, kam vienīgajam ir nozīme, stāvēt nāves priekšā un redzot, kā tavš bērns šķērso dzīvības un nāves līniju, tev pašam negribīgi paliekot šinī pusē. Mīļie, es nenoliedzu labas teoloģijas nozīmi un vajadzību. Bet, godīgi sakot, neskaitāmi teoloģiski un reliģiski apgalvojumi bieži ir mūs pārņēmuši un var pārņemt. Ir daudz patiesību ar mazo burtu, par kurām tik daudz šķēpu lauzts un cilvēki sāpināti. Ir tik daudz, ar ko mēs varam aplipt, bet tas ir pilnīgi nenožīmīgi un absurdi, stāvēt nāves un Mūžības priekšā.

Nāvei ir vismaz viens labs blakusefekts. Tā ir realitātes sajūta, kas palīdz iet pie būtiskā. Strīdi par pielūgsmes stilu, pareizāko konfesiju vai draudzes vadības modeli. Strīdi par to, kuras konfesijas var iet kopā pie Svētā Vakarēdiena un kuras nevar (it kā tas būtu kādas draudzes, nevis Tā Kunga galds). Strīdi par dažādām beigu laiku teorijām. Es zinu, ka tas viss nav vienā kategorijā, bet tā ir tik daudz. Sarakstu varētu turpināt – un tam visam vienā brīdī nav nekādas nozīmes. Nāves un Mūžības priekšā ir tikai viens jautājums: Jēzu, vai tas esi Tu, kas tagad ir ar mani, un vai Tu esi arī tur, otrā pusē? Jēzu, vai tajā brīdī, kad mana meitiņa palaida vaļā manu roku, tā bija Tava roka, kas satvērusi viņas rociņu? Tad svarīgs ir tikai viens – Kristus. Nekas vairāk, nekas mazāk, nekas cits. Kristus centrā – tā ir viena no

LBDS atjaunotās vīzijas pamatvērtībām. Ir svarīgi atcerēties, ka Kristus nenāca šajā pasaulē, lai veidotu jaunu reliģiju un vēl vienu pasaules mēroga mācību. Viņš nāca ar citu uzdevumu. Jēzum daudzkārt piedāvāja iespēju valdīt – Viņš no tās atteicās. Jēzus nāca ar citu misiju – darīt dzīvu un atbrīvot. Jāņa evaņģēlijā lasām, ka Jēzus saka: “Zaglis nāk vienīgi lai zagtu, nokautu un nomaitātu. Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” Lūkas evaņģēlijā Jēzus saka: “Nevis taisnus Es esmu nācis aicināt uz atgriešanos, bet grēciniekus, tas ir mans uzdevums. Veseliem ārstu nevajag, bet slimiem. Es pie tiem esmu nācis, tā ir mana misija, uzdevums.” Kristietība nav paredzēta kā viena no pasaules vadošajām reliģijām, kas censtos cilvēkus pakļaut un kontrolēt, bet gan attiecības ar vienu patiesu, dzīvu Dievu caur Viņa Dēlu Jēzu Kristu. Viss pārējais bieži vien ir liekas dekorācijas.

Tā bija Kristus misija, un tāpēc mēs esam šeit, lai nevis veidotu savu valstību, struktūras, par kurām priecāties, bet lai piedalītos Kristus glābjošajā misijā – vest cilvēkus attiecībās ar vienu patiesu, dzīvu Dievu caur Viņa Dēlu Jēzu Kristu. To varam darīt, tikai pašiem esot šādās attiecībās. Pretējā gadījumā tā ir pašizdomāta dievkalpošana. Tik viegli Evaņģēlija spēks, skaistums un tīrība var tikt piesārņots ar cilvēku izdomātu reliģiozitāti. Mēs visi esam spējīgi uz to! Kāds ir sacījis: “Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla un līdzības, un tad cilvēks atbildēja Dievam ar to pašu.” Tas ir, darīja Dievu pēc sava tēla un līdzības. Mēs tik viegli varam piesārņot ticību ar izdomātiem likumiem. Tas ir cilvēcisks reliģijas bīstamais spēks pasaulē, ka cilvēki var saviem likumiem piedēvēt Dieva autoritāti un sākt ar tiem kontrolēt citus. Dieva acis tā ir negantība. Redzot to farizejos, kas bija paklausīgi likumu, arī pašu izdomāto likumu, ievērotāji, Jēzus viņiem veltīja vienus no skarbākajiem vārdiem. Tas nav ceļš uz brīvību, Evaņģēlijs nav princips: “Centies darīt visas šīs lietas, un tad varbūt Dievs tevi mīlēs.” Tas var izklausīties pareizi, un mums bieži liekas, tas ir tik loģiski – es darīšu labu, un tad Dievs mani svētīs. Bet tas nav ceļš, kas ved uz brīvību un dzīvību. Tas aizved uz samākslotību, svētulību, izlikšanos un garīgām važām.

Apustulis Pāvils ceļoja un dibināja draudzes. Aizgājis no Galatijas, pēc laika viņš dzird, kas tur notiek. Ir cilvēki, kas atnākuši un sākuši mācīt, ka Kristus ir vajadzīgs, bet ar Kristu nepietiek, vajag ievērot arī jūdaisma tradīcijas un mācības. Pāvils raksta Vēstuli galatiešiem, sakot: “Es brīnos, ka jūs tik drīz novēršaties no tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā un piegrieziet citam Evaņģēlijam. Un tomēr cita Evaņģēlija nav. Ir tikai kādi, kas jūs sajauc un grib pārgrozīt Kristus Evaņģēliju.” Apustulis Pāvils saka: ar Kristu pietiek, neliec neko Evaņģēlijam klāt. Nekad neliec neko Evaņģēlijam klāt!

Kad Evaņģēlijs tiek saindēts ar cilvēku izdomātiem papildinājumiem, tad rodas divas problēmas, no kurām jāuzmanās. Pirmā – kad Evaņģēlijam tiek pievienotas mūsu mācības, tradīcijas, tas padara Evaņģēliju par “drīkst” un “nedrīkst” sarakstu. Lai cik svarīga ir kristīgā ētika un morāle – ja sākam domāt, ka mūsu glābšana ir atkarīga no mūsu izskata, uzvedības un pareizām formām, tad tas aizved mūs, kur Jēzus sastapa farizejus. Jēzus laikā retais zināja likumus un tos ievēroja tik labi kā farizeji. Bet Jēzus veltīja viņiem visskarbākos vārdus: “Vai jums, jūs, liekuļi!” Ko viņi bija izdarījuši?

Kad Jēzum prasīja, kas ir galvenie likumi, augstākie baušļi, Viņš teica, tie ir divi – mīli Dievu un mīli cilvēku no visas sirds. Jēzus to saka par baušļiem, kuri runā par mūsu sirdi, dzīves centru. Farizeji centās pildīt Dieva taisnību, ietverot to 613 likumos un cenšoties tos pildīt. Mēs varam izdomāt likumus un censties tos pildīt, bet Jēzus saka: Atgriezies pie centra, mīli Dievu un mīli cilvēkus. Ja tā nenotiek, tad Jēzus ir spiests teikt: “Vai jums, jūs, rakstu mācītāji un farizeji, jūs, liekuļi. Jūs šķīstat kausu un bļodas ārpusi, bet no iekšpuses tie ir pilni laupījuma un negausības!” Jēzus saka: “Jūs no ārpusē esat tik labi un skaisti! Bet Mani interesē tas, kas ir iekšā.” Tas ir būtiskais.

Kad Evaņģēlijam liekam klāt cilvēka izdomātu reliģiozitāti, tad ne tikai uzsvars no iekšējā pāriet uz ārējo formu, bet arī mūsu iekšējais cilvēks agri vai vēlu kļūst lepns un iedomīgs. Kad fokuss ir uz redzamo, tad cilvēks kļūst lepns. Viņam sāk šķīst, ka vai nu viņš jau visu ir piepildījis, vai viņš krīt depresijā, jo šķiet, ka viņš neko nespēj izdarīt.

Jauna sieviete, piedzīvojusi milzīgu dzīves pārbaudījumus un garīgas cīņas, vairākus mēnešus lūgusi Dievu, līdz saņēmusies aiziet uz baznīcu. Vairākkārt viņa atnāca līdz baznīcas durvīm un nespēja ieiet iekšā. Beidzot viņa saņēmas un iegāja baznīcā, lai pēc brīža pamanītu, kā kāda cienījama māsa uz viņu paskatās un saka: “Baznīcā un biksēs?!”

Jauna ģimene, kas bija tuvu iziršanai, beidzot saprata, ka jāmeklē palīdzība ārpusē, pie Dieva. Saplānojuši laiku, tā lai varētu ar abiem bērniem, gadu un trīs gadus veciem, atnākt uz baznīcu. Izslāpuši dzirdēt, ko šeit sludinās. Bet, jūs zināt, kā uzvedas viengadīgi un trīsgadīgi bērni. Pēc brīža kāds viņiem priekšā sēdošais pagriezās, it kā tas būtu klasiskās mūzikas koncerts, un teica: “Iemāciet saviem bērniem uzvesties un tad nāciet uz baznīcu.”

Kāds politiķis, pēc panākumiem un kritumiem, pēc vilšanās cilvēkos un pats sevī, nolēmis piederēt draudzei. Viņa sirds meklēja, viņš beidzot atnāca uz baznīcu, piedalījās dievkalpojumā, tika uzrunāts, jau nodomāja, ka ir atradis draudzi, kurai piederēt. Bet pēc dievkalpojuma, ejot ārā, viņš dzird, kā kāds velta viņam domātu piezīmi: “Arī šis sadomājais grēkus izpirkt?” To teica kāds, kas arī bija Dievu lūdzis. Jēzus saka: “Ak, jūs, nobalsinātie kapi! Jūs esat tikai skaisti no ārpuses, bet iekšā jūs esat pilni visādas negantības!”

Lepnība un citu tiesāšana Dieva acīs ir negantība. Jo tu nezini, kas notiek cita cilvēka dzīvē. Tu nekad nesaproti otru cilvēku pilnībā, nezini, ko viņš ir piedzīvojis, ko Dievs dara viņa dzīvē. Mēs jau dzirdējām, ko Jēzus stāstīja: divi cilvēki aizgāja uz templi Dievu lūgt. Viens bija farizejs, otrs – muitnieks. Mēs dzirdējām, cik atšķirīgi viņi lūdza. Jēzus prasa – kā jūs domājat, kurš aizgāja mājās attaisnots?

Pārliecība par savu reliģisko pārkumu cilvēku dara lepnu ar tādu lepniību, kādu viņš nevienā spogulī vairs nevar ieraudzīt. Garīga, reliģiska lepniība ir visgrūtāk pamanāma, jo tai ir tik daudz viegli atrodamu attaisnojumu. Ieradums pārvērst cilvēcīgus spriedumus par Dieva dotām pavēlēm padara reliģiju par vienu no bīstamākajiem spēkiem šajā pasaulē.

Evaņģēlijs nav “drīkst” un “nedrīkst” saraksts, pēc kura priests, kur cilvēks atrodas. Evaņģēlijs ir dzīvību dodošs un dzīvību pārveidojošs spēks caur Dieva Dēlu Jēzu Kristu. Šis spēks caur Jēzus Kristus personu ir tev līdzās, kad tev spēka nav vispār. Šis spēks ir kopā ar katru no jums. Jēzus saka: “Es esmu ar tevi. Es vēlos darboties tavā dzīvē. Un tas nav pēc taviem nopelniem, tā visa ir Mana žēlastība.”

Vēstulē romiešiem apustulis Pāvils raksta: “Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar tapt taisnots Dieva priekšā, jo bauslība dod grēka atziņu.” Tas arī viss. Bauslība dod grēka atziņu, tas arī ir daudz un vajadzīgs, bet tā nedod taisnošanu. “Bet tagad, neatkarīgi no bauslības,” apustulis raksta, “atklājusies Dieva taisnība, ko jau apliecina bauslība un pravieši. Šī Dieva taisnība dota ticībā uz Jēzu Kristu visiem, kas tic.”

Tas atgādina trīs svarīgas lietas: tu nekad nekļūsi taisnots ar bauslības likumu ievērošanu. Tas tevi darīs vai nu lepnu, vai nu depresīvu, bet nekad glābtu. Otrkārt, Dieva likumi ir doti, lai palīdzētu mums saprast vajadzību pēc glābšanas. [...] Ar mani sākot vai noslēdzot – visiem vajadzīga glābšana. Tas mūs atved pie trešās galvenās Evaņģēlija patiesības: taisnošana ir caur ticību uz Jēzu Kristu. Šī Dieva taisnība ir caur Jēzu Kristu visiem, kas tic. Lai kāda ir tava pagātne, cik lieli vai mazi tavi grēki, cik izgaismots vai apslēpts tavs grēks. Lai kāda ir tava konfesija, raduraksti – tev ir vajadzīga ticība Kristum, kas tevi glābj. Vienīgais – ticība Kristum.

Pirms pāris dienām, gatavojoties dievkalpojumam, aizgāju uz restorānu pusdienās. Es pasūtīju salātus, apsēdos, lai ēstu un gatavotu svētrunu. Tad ienāca kāds mans sen nesatīkts labs draugs. Viņš apsēdās pie mana galda. Es mazliet saskumu, jo viņš atņēma laiku, kas bija paredzēts svētrunas gatavošanai. Mēs sākām runāties, un viņš ļoti garšīgi ēda zupu. Es lūdzu viesmīli, lai viņa arī man atnes tādu zupu. Es to apēdu, aizmirsu samaksāt un aizgāju. Jo es jau biju samaksājis par salātiem un neiedomājos, ka jāsamaksā par zupu. Tikai vakarā es atcerējos, ka nesamaksāju par zupu.

Nākamajā dienā es atkal devos uz restorānu, satiku to pašu viesmīli un teicu: “Es vakar aizmirsu samaksāt par zupu!” Viņa pasmaidīja un teica: “Kaut vairāk būtu šādu cilvēku!” Es prasīju: “Kādu? Kas aizmirst samaksāt?” [...] Pasūtot kārtējās pusdienas, teicu, ka gribu samaksāt arī par vakardienas zupu. Viesmīlis rēķina un beigās saka: “Tāpēc, ka atcerējāties, lai šoreiz ir par velti.” Es saku: “Tā nu gan ir žēlastība.” Viņš atbild: “Lai šoreiz ir labāk nekā taisnība.” Es apsēdos, sāku ēst un domāju – vai es pārklājos, vai arī viņš tiešām tā teica? Es dzirdēju labāko žēlastības definīciju no cilvēka, kas strādā kafējnīcā.

“Lai būtu labāk nekā taisnība.” Tāpēc Kristus ir nācis pasaulē. Mēs reizēm gribam piesaukt taisnību, bet patiesībā mēs taisnību negribam. Dieva priekšā mēs neviens taisnību negribam. Kristus saka –

Es nāku pasaulē, lai būtu labāk nekā taisnība.

Cilvēku izdomāti likumi un cenšanās tos pildīt tev nekad to nedos. Tu ievainosi sevi un citus. Bet kad mēs kā brāļi un māsas nonākam pie Kristus žēlastības nepieciešamības, tad saņemam un kļūstam spējīgi dot citiem. Tad nonākam vietā, ko var nosaukt “labāk nekā taisnība”. Un mēs visi to vēlamies.

Reliģija vienmēr cenšas kaut ko pielikt klāt. Galatijā kādi gribēja pielikt klāt pie Kristus vēl apgraizīšanu un citas jūdaisma tradīcijas, jo Kristus ir labi, bet vēl vajag drusciņ kaut ko klāt. Mēs kādreiz gribam teikt: Kristus un bapstisma tradīcija, un tad būs labi. Kristus un desmitā tiesa, un tad tu esi īsts kristietis. Kristus un pareizā piederība pareizajai draudzei pareizā formā, un tad tu esi glābts. Protams, tam visam ir sava vieta. Bet, kad nonākam pie glābšanas, tad Evaņģēlijs ir Kristus plus nekas cits. Kristus plus vēl kaut kas ir cilvēku izdomāta reliģija, kas paverdzina, nevis dara brīvus. Kad saprotam, ka ar Kristu pilnīgi pietiek, mūsos mostas apbrīna, pilnīga pielūgsmē, un pārējās lietas dzīvē sāk sakārtoties. Kad mēs dzenamies pēc Debesu Valstības, pārējās lietas tiek piemestas. Kad Kristus ir viss, kas mums ir, mūsu morāle un ētika sakārtojas, kalpošana, mācība un izpratne par Evaņģēliju sakārtojas, teoloģija atrod savu vietu.

Kristus plus nekas cits. Reliģija ir par to, ko es daru. Evaņģēlijs ir par to, ko Jēzus ir izdarījis. Reliģija saka – pastāsti man, ko tu esi labu izdarījis. Evaņģēlijs saka – paskaties, ko Kristus ir izdarījis. Reliģija cenšas man iestāstīt: ja es klausīšu Dievam, Dievs mani vairāk mīlēs un pasargās. Bet Evaņģēlijs saka: tāpēc, ka Dievs tevi mīl, tev ir iespēja Dievam paklausīt. Viss sākas ar Dieva mīlestību. Tādam Kristum es aicinu no jauna uzticēt savu dzīvi.

Vienīgā loģiskā reakcija uz tādu Kristu ir atdot Viņam savu dzīvi un sacīt: “Kristu, Tev var uzticēt visu manu dzīvi. Tu vislabāk tiksi ar to galā. Es pats sevi varu pievilt un tik bieži arī pieviļ. Bet Tu, Kristu, mani nepieviļi. Tev es atdošu savu dzīvi. Ar Tevi būs labāk nekā taisnība. Man ir svarīgi pārliecināties, ka Tu man esi blakus jau tagad, jo zinu, ka dzīvē pienāks svarīgākie brīži, kad viss pārējais atkritīs. Un tāpēc es jau šodien gribu būt pārliecināts par svarīgāko. Kristu, lai Tu man būtu līdzās un lai Tu esi arī tur, otrā pusē. Un, ja, Tu, Kristu, tāds esi, tad ar Tevi tiešām ir labāk nekā ar taisnību.” Āmen.

Līvija Godiņa Albānijā 2013. gadā

Parādās citas krāsas

“Esmu bijusi *neticīgs ticīgais*, pazaudēju reālu uzticēšanos Dievam”, sarunā atklāj bijusi Eiropas Baptistu federācijas Sieviešu apvienības prezidente **Līvija Godiņa**. Šogad noslēdzās Līvijas kalpošana Eiropas kontekstā, kurā viņa bija piecpadsmit gadu, paralēli darbojoties LBDS Sieviešu kalpošanas apvienībā tepat, Latvijā.

Ko dara Eiropas Baptistu federācijas Sieviešu apvienības prezidente?

Tad man varbūt būtu vispirms jāsaka, kas ir Eiropas Baptistu sieviešu apvienība? Eiropas Baptistu federācija, kurā ir vairāk nekā 50 apvienības ar 80000 locekļiem, iekļaujas Pasaules Baptistu savienības (PBS) kopībā, kurā ietilpst 42 miljoni locekļu. Daļa no tā ir Sieviešu kalpošana Eiropā un Pasaulē. Katra kontinenta prezidentes tiekas reizi gadā, lai būtu informētas par citu kontinentu karstajiem punktiem, lūgtu, organizētu karstajiem punktiem, lūgtu, organizētu palīdzību, aktivizētu un izglītotu misionieri, evaņģelizācijai (www.ebwu.org, www.bwanet.org). Tur ir dažādas kultūras, valodas, katrai zemei sava īpaša politiskā un ekonomiskā situācija. Liela dažādība, bet tas īpašais ir, ka mūs vieno Kristus Gars.

Prezidentes uzdevums ir vadīt, koordinēt Eiropas kontinentu, būt kontaktā ar katras valsts vadītāju, kā arī iedrošināt, risināt kādus konfliktus, dot padomu. Mērķis ir attiecību veidošana starp dažādām zemēm, apmācība un atbalsta sniegšana, lai kalpotu sievietēm draudzēs, kā arī misionāri, lai aizsniegtu cilvēkus Kristum. Lai to sasniegtu organizējam starptautiskas konferences, apmācības, sociālās kalpošanas projektus, lietojot Lūgšanu dienas ziedojumus. Kā Eiropas prezidente biju Pasaules baptistu sieviešu apvienības viceprezidente, strādājot kopā ar citu kontinentu prezidentēm. Baptistu sievietēm liela nozīme ir arī dažādu valstu politiskā dzīvē – piem., Mjanmā (Birmā). Spektrs ir ļoti plašs. Iepriekšējos BV aicinājumā aizlūgt par Uzbekistānu, Ēģipti, tā arī ir daļa no šīs kalpošanas.

Kāds Jums kā vadītājai ir bijis šis laiks?

Ļoti dažāds. Pirmos gadus vairāk mācījos, skatījos, kas un kā notiek. Kad kļuva par vadītāju, kad bija atbildība, mainījās attieksme, citādāk ieraudzīju pasauli. Bijuši gan priecīgi, gan ļoti grūti brīži. Bet kopumā esmu gandarīta un priecīga par pagājušo laiku. Mana pasaules uztvere ir stipri paplašinājusies un ir sajūta, ka tā pasaule nemaz tik liela nav. Baptisti ir ļoti dažādi pasaulē.

Par ko Jums ir gandarījums?

Neesmu tipiska vadītāja, bet gan vairāk tāda kā *tiltu cēlēja*, attiecību veidotāja un arī vadības stilā – komandas cilvēks, nevis

autoritatīva vadītāja. Komandā ar mani bija vēl sešas sievietes, gudras, apdāvinātas, kalpojošas, ar lieliem darbiem, visas jaukas sievietes. Bet tā jau bieži gadās, ka apdāvinātajiem ir grūti veidot attiecības. Tā ir dzīves pieredze. Ceļojot pa dažādām valstīm, ir sāpīgi redzēt, kā notiek šķelšanās ticīgo vidū, esmu tā dēļ daudz raudājusi, lūgusi un domājusi: “Dievs, kā Tu vari mūs paciest? It kā darām dižas lietas, bet dažreiz viens otru ar egoismu un ambīcijām ievainojam.” Panākt, ka personības kļūst par vienotu komandu, nebija viegli. Bijām tik atšķirīgas – viena grib šitā, otra citādāk. Tad bija pirmā komitejas sēde, kad visas septiņas kopā pavadījām četras dienas. Tajā laikā beidzot viena otru pieņēmām, sākām uzticēties, tās, kuras parasti tik ļoti sargāja savu zonu, nelaida nevienam klāt, atvērās. Tas bija brīnums. Savā spēkā to nevarēju izdarīt, Dievs vienkārši mani lietoja.

Vēl man ir gandarījums par jauno komiteju, kas darbosies nākošos 5 gadus! Dieva darbs turpinās.

Minējāt, ka dažas lietas ieraudzījāt citā gaismā. Kas tās bija par lietām?

Jāteic, kad sāku vadīt LBDS Mūsu apvienību Latvijā 1992. gadā, mana izpratne bija tāda, ka vadītājs ir visgudrākais, perfektākais, viņš visu zina, visu var. Protams, ar visu sirdi un atbildību centos to darīt. Esmu bijusi liela perfekcioniste un daudz ar to cīnījusies. Lai gan, no vienas puses, ir ļoti jauki darīt visu skaisti un pareizi, no otras – vadītājam jābūt delegēt, dot citiem brīvību. Pamazām ieraudzīju, ka vadītājs nav visstiprākais, visgudrākais un viņam tādām arī nav jābūt. Kad biju iepriekšējā Eiropas Sieviešu apvienības komandā, mūsu prezidente bija no Velsas, ļoti dievbijīga, gudra, erudīta sieviete ne tik jaunos gadus, kuras vīrs un tēvs bija mācītāji. Viņas vadības stils bija tāds, ka man šķita, viņa nemaz mūs nevada, izturas mierīgi, pazemīgi, piezemēti. Tikai vēlāk ieraudzīju to dziļumu un istumu viņas vadībā. Katra jutāmies svarīga, katrai bija kāds uzdevums. Kopīgi katra ar savu dāvanu kalpojām Eiropas sievietēm.

Kā iemācījāties sadzīvot ar perfekcionismu?

Joprojām mācos, nesaku, ka tagad man viss labi. Kā vadītāja piedzīvoju tādu kā lūzuma

punktu – sapratu, ka visu perfekti izdarīt nevaru. To it nemaz nebija patīkami un viegli atzīt. Dziļākā būtībā tur apakšā ir lepība, kuru ne uzreiz atpazīstam. Nebija viegli uzticēties citiem, deleģēt, jo nezināju, kāds būs rezultāts. Dažreiz tas arī nebija tāds, kādu gaidīju. Bet sapratu vienu lietu, kas man palīdzēja, – kļūdas ir svarīgi skatīt kā iespējas, nevis kā *pasaules galu*. Atceros, ka pirms daudziem gadiem organizējām Mūsu apvienības kongresu Rīgā un bija situācija, ka cilvēks, kurš atbildēja par ēdināšanu, nebija ar lielu pieredzi. Rezultātā pēc pusdienām bija jāstāv garā rindā. Gara rinda! Pusdienām mums bija viena stunda, ko nu darīsim? Visa programma ietilpst! Pirmajā brīdī man bija šoks, ka neesmu kaut ko perfekti izdarījusi. Tad nomierinājos un domāju, kā vērst šo lietu par labu un teicu: “Nu tā, māsiņas, draudzēsimies!” Mums bija īpaša privilēģija – stāvēt rindā pēc ēdiena, iepazīties, draudzēties, bet varējām arī purpināt un stresot.

Jums viegli uztvert pārmaiņas, grūtības?

Mūsu dzīvēs ir daudz tādu brīžu, kad kaut kas mainās. Man jau diezgan gara dzīve un daudz kas ir bijis, arī grūti brīži ģimenē, attiecībās ar bērniem; bija laiks, kad man bija *pazudušais dēls*, kas tagad ir dedzīgs kristietis; kad aizgāja mans dzīvesdraugs astoņu nedēļu laikā un biju atraitne gandrīz desmit gadus. Grūtumi māca dzīvot, redzēt pasauli citādāk, atkrist nebūtiskās lietas. Nesaku, ka ciešanās cilvēks kļūst labāks, tas būtu aplami, jo ciešanas dažreiz tā sagrauj, ka cilvēks kļūst cinisks un ciets. Svarīga ir attieksme, tas, kā tu sāpēm izej cauri. Domāju, ka tur darbojas Dieva žēlastība. Vislielākajā vājumā un sāpēs esmu piedzīvojusi reālu, nepelnītu Dieva mīlestību jeb kā mēs tagad sakām – beznosacījuma mīlestību. Kad aiz sāpēm, nespēka un sirds tukšuma neko nespēju darīt, Viņš pieskārs – tu esi joprojām mans mīlais bērns. Tas radikāli mainīja manu dzīves uztveri – Dieva mīlestība ir tā vēsts, ko esmu nesusi arī Eiropā.

Ir bijis, kad ciešanās kļūstat ciniska?

Jā, man tā ir bijis. Ne gluži ciešanu dēļ, bet darba grūtību, problēmu, attiecību dēļ, kad, liekas, nekas tur nevar mainīties. Esmu bijusi

neticīgs ticīgais, kā Maikls Velss saka, pazaudēju reālu uzticēšanos Dievam. Savā laikā esmu runājis ar sievietēm par tēmu – vai var pazaudēt Kristu, esot draudzē. Es varu teikt, ka var. No sākuma, kad nebija vēl dzīves pieredzes un sāku vadīt, ļoti daudz lūdzu gan par konferenču organizēšanu, gan mazām, gan lielām lietām. Kad pagāja laiks un biju uzkrājis pieredzi, *apvēlusies* ar zināšanām, tad tik skrienu uz priekšu un priecājos, ka viss sanāk ļoti jauki. Tad vienā brīdī izjutu, ka visu daru diezgan pragmatiski, ar savām organizatora spējām un pieredzi. Apkārt visi bija priecīgi, bet iekšēji, dziļo atkarību no Dieva, sirds tuvību ar Dievu biju zaudējusi, pavediens bija pārtrūcis. Neticēju, ka Dievs var reāli darboties, mainīt cilvēkus. Jā, ir bijis brīdis, kad kļuva ciniska. Tikai tad, kad to atzinu, varēja sākt atjaunoties pašātvība, pazemība un bijība pret Dievu. Tagad šo mīlestības atkarību ļoti cenšos sargāt, lai tikai nesāktu pati atkal visu varēt, lai nebūtu tā, ka viss notiek, visi visu var, bet dziļumā nav Dieva vadības, tad nav pa īstam, patiesi. Tad viss aiziet greizi – sirds paliek cieta, sausa, esmu to piedzīvojis, un tas mani biedē.

Kā noturat atkarību no Dieva?

Es neteiktu, ka tas ir gludi, kā pa taisnu strīpu. Viena diena ir tāda, nākamā – citādāka, mainās gadalaiki, apstākļi, bet, jo vecāka palieku, jo vairāk apzinos reālo Dieva klātbūtni. Nevis tikai tad, kad ir emocijas un prieks, bet arī tad, kad viss ir galīgi sagājis grīstē. Man nav vienas receptes. Esmu piedzīvojis periodu, kad it kā neapzināti biju nošķīrusi garīgās lietas no reālās dzīves. Bet tagad esmu sapratusi, ka Dievs ir visur un vienmēr: tad, kad mazgāju traukus, kad runāju ar svešinieku, kad esmu dievkalpojumā un mājās. Tā visa ir dzīve. Nevar nošķirt – šis ir garīgās lietas, bet tās ir laicīgās. Joprojām mācos nemētāties no viena viņa uz otru. Man daudz par to jādomā. Nezinu, vai būtu vietā to pieminēt, bet man ļoti palikusi prātā svētruna, ko pirms kāda laika Golgātas draudzē teica mācītājs no Zviedrijas. Viena doma, kas mani fascinēja, bija, ka no tā brīža, kad sieva un vīrs ir kopā, rodas bērniņš, sieviete deviņus mēnešus viņu nes, tad viņš piedzimst un dzīvo, sākas **Mūžība**. Tagad, šeit – mēs jau dzīvojam ar mūžības izjūtu, tā līnija ir trausla, kad šī dzīve beidzas un aizejam MĀJĀS. Mums ir dots kaut kāds laika sprīdis, bet kas tad ir laiks, ar ko mēs to salīdzinām?

Kāpēc Jums tas tik ļoti palicis atmiņā?

Tāpēc, ka domāju par Dieva klātbūtnes izjūtu. Kad biju jaunāka, dzīvoju vairāk emocijās. Kad lasīju, lūdzu, dziedāju, viss bija labi, Dievs bija ar mani, bet, kad bija darbs, piekusums, problēmas, tad Dievs it kā tālu bija. Pamazām esmu sapratusi, ka Viņš vienmēr ir klāt. Nekas nav ārpus Dieva.

Jums ir brīži, kad mūžības perspektīva pazūd?

Senāk man bija daudz tādu brīžu, bet, jo vecāka palieku, jo skaidrāk redzu šo

perspektīvu. Dziļā izjūta, ka Dievs ir visur, arī grūtībās, paliek arvien stiprāka, īpašāka. Jaunībā man vairāk bija balts un melns, tagad parādās arī citas krāsas. Man dzīvē bijuši ģimenes locekļi, kuri bija ilgu laiku uz gultas, kopjami, un caur to man ārkārtīgi mainījās raksturs. Biju tāda strauja, visu ātri vajag, balts un melns, bet tad iemācījies nelietot vārdu “ātri”, kad aprūpēju slimu cilvēku, jo tas viņu nobremzē vēl vairāk, kaut arī jāsteidzas, bet ar pacietību un mieru palikt. Iemācījies uzklaust, neskriet prom, uzdāvināt laiku. Agrāk to nemācēju.

Kas ir Jūsu spilgtākā rakstura īpašība?

Rakstura īpašība? Nezinu. Tas jau jājautā kolēģiem, ģimenei. Man liekas, ka rakstura īpašības mainās. Varētu teikt, ka šo gadu laikā manī ir izveidojusies pacietība, nevis ātri dūsmās uzliesmot, bet tvert lietas mierīgāk. Man ļoti nepatīk dusmas un konflikti, man gribās skaistumu dabā un attiecībās. Kad redzu, ka citi strādā pāri spēkiem, saku: “Nekas, ja kaut kas arī nesanāks.” Tātad patīk iedrošināt!

Vēlme pēc skaistuma dabā un attiecības – vai tas nāk no vecākiem?

Vispār jā. Esmu bijusi luteklīte, augusi kristīgā ģimenē ar mīlošiem vecākiem, kuri viens otru ļoti mīlēja. Man vienmēr gan skolā, gan darbā apkārt bijuši labi cilvēki. Tas ir nepelnīti, pat nezinu, kāpēc esmu saņēmusi tik daudz mīlestības. Neesmu to pelnījusi. Bet tas uzliek atbildību – dot citiem mīlestību!

“Baptistu Vēstneša” 2012. gada aprīļa numurā Jūs rakstījāt, ka būtiskākais ir saprast, ko Dievs no tevis grib. Jūs esat to sapratusi?

Domāju, ka būtiskākais ir lietot dāvanas, kuras Viņš mums ir devis un būt īstajā laikā ar īstajiem cilvēkiem. Pirms sāku kalpošanu Eiropā, man bija ārkārtīgi daudz šaubu un iekšējo cīņu. Tas nebija tā – atnāca, piedāvāja, aizgāju. Absolūti nē! Ļoti daudz šaubījies, prasīju Dievam, vai tas ir tas, ko Tu saki? Nejutos piemērota šim aicinājumam. Visu laiku esmu procesā – Dievs mani kaut kur aicina, viena lieta beidzas, tad seko nākamā.

Kur Dievs Jūs aicina tagad?

Šobrīd ir tāds interesants laiks, jo *lielais skrējienis* piecpadsmit gadu garumā pa Eiropu ir beidzies. Pašlaik esmu klusuma, pārdomu brīdī. Joprojām esmu Sieviešu kalpošanas apvienības locekle, mazliet pielieku roku pie “Baptistu Vēstneša”. Bet nav vienas lielas lietas. Man ir bērni un mazbērni, kuri ir priecīgi, ka varu viņiem veltīt

Pasaules Baptistu Sieviešu apvienības kontinentu prezidentes

vairāk laika. Dievs man dāvinājis dzīvesdraugu Sigurdu, kuram satiekoties uzreiz pielīp mazbērni, un arī mums abiem ir īpašs Dieva dāvāts laiks, kurā esam kā dāvana viens otram, esam atvērti svētīt un dažādi palīdzēt cilvēkiem ap mums.

Kurā brīdī izvēlējāties sieviešu kalpošanu, nevis turpināt darbu savā profesijā?

Kad tikko aizsākām sieviešu kalpošanu, strādāju par farmaceiti. Man bija labs darbs, bet pienāca brīdis, kad bija slimā, kopjama mamma, par kuru rūpējās, mazi bērni un vēl jaunā kalpošana. Vienkārši bija par daudz, sāka brukt veselība. Nevarēju vadīt kalpošanu tādā kontekstā. Tā kā esmu cilvēks ar atbildības un pienākuma sajūtu, lauzt doto solījumu, ka vadīšu apvienību, man likās nepareizi. Zināju, ka ģimenei pamest nevaru, radās jautājums par darbu. Bet aiziet no darba – tas man un ģimenei bija ļoti grūts jautājums. Tagad viss tā viegli nāk un iet, bet tajā laikā pamest darbavietu bija kas neiedomājams. Tas bija grūts lēmums. Būtbū tas bija akls uzticēšanās lēciens tumsā, pašātvība uz Dievu. Nebija nekādas pār dabīgas atklāsmes – esmu ļoti vienkāršs cilvēks. Kad darbu biju atstājusi, radās vairāk laika, it kā vairāk kapacitātes smadzenēs, man pēkšņi atvērās lielāka saprašana, idejas, ko jādara sieviešu kalpošanas attīstībai (starp citu, mums nebija, kam jautāt, nebija pieredzes, jo tikko dibinājām Mūsu apvienību, kā toreiz to saucām). Nevaru lielīties, ka tas man nāca jauki un viegli, visi tā dariet, bet es nekad to neesmu nožēlojusi. Nemaz negribu runāt par materiālo pusi, tā nekad nav bijusi liela, bet tā ir bijusi Dieva svētība, *ka vēl paliek labiem darbiem*.

Pāri visām lietām manā sirdī ir bijība, mīlestība un pateicība Dievam par Viņa nepelnīto žēlastību, Viņa apbrīnojamo mīlestību, ko saņemu ik dienas. Nupat šodien piedzīvoju brīnišķīgas Tēva rūpes par sava bērna praktisko dzīvi.

Saudzēsim viens otru, netiesāsim! Izdzīvosim katru dienu ar mīlestību!

Interviju sagatavoja Evija Mileiko

Karaliska kalpošana

Šodienā rīt būs vēsture, par kuru pateikties un no kuras mācīties. **Šogad aprīlī 140 gadi, kopš Latvijas draudzēs uzsāktas svētdienskolu darbs.** Par to pateicamies un no tā mācāmies.

Dieva darbs pasaulē bieži vien sākas ar to, ka Viņš caur Svēto Garu liek nemieru kāda cilvēka vai cilvēku sirdīs. Lai uzsāktu svētdienskolu darbu, kas dažu desmitu gadu laikā izplatījās pa visu pasauli, Dievs izredzēja un uzrunāja Robertu Raiki, kurš 18. gadsmita vidū dzīvoja nelielā pilsētiņā Anglijā. Viņa tēvs bija avīzes izdevējs un reiz uzticēja savam dēlam uzrakstīt rakstu par bērniem bezpajumtniekiem. Tā darba uzdevumā viņš satikās ar bērniem, kas no pirmdienas līdz sestdienai strādāja rūpnīcās, bet svētdienās meklēja piedzīvojumus, kaujoties un pastrādājot dažādas blēņas. Darba uzdevums sagatavot rakstu pārauga rūpēs un domās par to, ko varētu darīt šo bērnu labā? Skumjas par redzēto un ticība, ka arī šajos bērnos ieliekts milzīgs potenciāls, kuru sabiedrība un draudze nenovērtē, noveda Robertu Raiki līdz tam, ka 1780. gadā viņš kopā ar saviem draugiem aicināja bērnus ciemos uz kādu virtuvi, kur bērni tika paēdināti, kur tika mācīta pieklājīga uzvedība, kā arī lasīšana un rakstīšana. Par lasīšanas un rakstīšanas mācību grāmatu ņemot Biblii, bērni iepazīna arī Dieva Vārdu. Šādi tika likti pamati tam, ko šodien pazīstam kā svētdienskolu kalpošanu draudzēs.

Lai svētdienskolu darbs uzsāktos Latvijā, Dievs savā radošumā izmantoja citu plānu. Lūk, ko par svētdienskolas pirmlaikiem Latvijā raksta H. Redins: "Tā Latvijā iesākās 1873. gadā. Še viņu dibināja Rīgas politehnikas mašīnu būves nodaļas profesors Vilhelms Ritters iz Curiches (Šveicē). Viņš bija metodistu draudzes loceklis, dzīvs Dieva bērns, pazemīgs satiksmē ar mazajiem brāļiem, veikls Dieva darba strādnieks, labs audzinātājs un organizators. Vēl būdams Vīnē pie turienes augstskolas par profesoru, Ritters bija lasījis kādā kristīgā laikrakstā, ka Latvijā, Rīgā, ir baptisti. 1873. gadā tas tapa ievēlēts Rīgas politechnikā par profesoru un pārcēlās turp uz dzīvi. Viens no viņa pirmajiem darbiem bija Rīgā uzmeklēt baptistu draudzes locekļus." Lai gan atbraucis mācīt tehnikumā, tomēr paralēli tam Vilhelms Ritters atrod veidus, kā kalpot Dievam un vietējai vācu draudzei, kļūstot par sludinātāju. Vēl vairāk – "tūlīņ sākumā viņš gan sapulcē, gan mājās, pameklēdams spējīgākos draudzes jaunekļus un citus locekļus, tos uzmodināja nodibināt svētdienas skolu."

Vilhelms Ritters veic skolotāju apmācību, palīdz iekārtot telpas, un vēstures materiāli liecina, ka pirmā svētdienskola Latvijā, kas notikusi gan vācu, gan latviešu valodā, sapulcējusies namdaru meistara Rota namā.

Šie ir zināmie svētdienskolas aizsācēji pasaulē un Latvijā, par kuriem, atskatoties pagātnē, varam būt pateicīgi. Par Dieva darbu viņos un caur viņiem. Par to, ka pasauli redzēja plašāk nekā tikai sava darba uzdevuma paveikšanu, uzrakstot rakstu avīzei vai mācot kā vieslektoram Rīgas politechnikumā. Pateikties un mācīties arī šodien saskatīt acīm ne vienmēr redzamo. Problēmu vai vajadzību redzot, nepalikt pie konstatētā fakta un gaidīt, kad citi to risinās, bet ticībā un Dieva spēkā spert soļus, lai "svētā neapmierinātība" pāraugtu darbos, kas sekmētu šī jautājuma vai problēmas risinājumu.

140 gadu laikā mūsu draudzēs kalpojuši simtiem skolotāju. Atklāti un pagrīdē, pa vienam un komandās, ar pašaieliedzību un mīlestību, ar prieku un asarām. Paldies katram, kurš ļāvis un ļauj, lai Dievs viņu šādi lieto!

Kā vēlējums šīnī jubilejas gadā visiem svētdienskolās un bērnu kalpošanā iesaistītajiem lai dažas atziņas un iedrošinājumi no bērnu kalpošanas aizsācējiem un veidotājiem Latvijā.

"Pirms ar bērniem svētdienas uzdevumus caurņem, vajaga tos pašus katram svētdienas skolotājam pareizi caur-mācīties. Mācība, kuru vēl pats nav pilnīgi sajēdzis, nevar pie bērniem nekādus augļus nest." (J.A. Rumbergs, baptistu laikraksts "Evaņģēlists", 1881.) Lai mācāmies no Dieva Vārda, no vēstures un citu draudžu pieredzes. Lai mācāmies arī Svētdienskolu apvienības semināros, rudens atpūtas un mācību nometnē, kā arī BPI Timoteja skolā, kurā jaunā grupa uzsāks mācības 2014. gada janvārī.

"Tēvi, mātes, audzinātāji, un visi jaunās audzes draugi! Kristus dēļ – kurš bērnu nostādīja pašā mācekļu vidū – sirsnīgi jūs lūdzu pielikt savas rokas, savus līdzekļus un sevi pašus svētdienas skolai.. Nolaikot darbu pie bērniem nozīmē palaist garām neizlietotu zelta izdevību jauno audzi agri mantot Kristus." (J. Daugmanis, "Svētdienas skolotājs", 1929) Darbs ar bērniem draudzēs nav tikai skolotāju atbildība, primāri tā ir vecāku atbildība. Tādēļ meklēsim veidus, kā palīdzēt ģimenēm šo uzdevumu veikt. Gan kristiešu ģimenēm, gan arī tām ģimenēm, kas Dievu vēl nav iepazīnušas.

J. A. Freijs par svētdienskolotāju kalpošanu raksta: "Grūti iedomāties citu darbu, ar kur varētu padarīt tik daudz laba cilvēces laicīgai un mūžīgai labklājībai, kā bērnu un jaunatni vedot pie Jēzus. Lielbritānijas karaliene Viktorija reiz teikusi: "Ja es nebūtu karaliene, tad es būtu svētdienas skolotāja." Ko karaliene nevarēja, to var vienkārši ļaudis, kuriem deg sirdīs mīlestība uz Kristu." Lai deg arī turpmāk! Droši, spoži, karaliski! Par godu kungu Kungam un ķēniņu Ķēniņam!

Rakstā izmantota informācija no interneta materiāliem un Jāņa Daugmaņa grāmatas "Svētdienas skolotājs"

Estere Roze,
Svētdienskolu apvienības vadītāja

**Svētdienskolotāju
mācību-atpūtas nometne
IESĀKUMĀ**

Kad: 8.-10. novembrī
Kur: Rāmavas muižā
Dalības maksa Ls 25
Pieteikšanās līdz 1. novembrim
Info: sa@lbdslv
26091697, 29110770

Grobiņas misija Kanādā

Viss sākās pirms 10 gadiem, kad mūsu misionāri Debora un Džonatans Borbo uzzināja par lugu autori un režisori Ketiju Kovertu (Kathy Covert). Viņa strādā ar dažādu valstu jauniešiem, uzvedot lugas ar mērķi pievest viņus Kristum, jo lugu saturs pamatā nāk no Bībeles stāstiem. Ketija ir strādājusi ar vācu jauniešiem, japāņiem, latviešiem, kanādiešiem un arī kādā no Āfrikas valstīm. Viņa vairākas reizes ir vadījusi savas drāmas grupas pat Ņujorkā, Brodvejā. Ketijas kalpošana Grobiņas jauniešiem ir bijusi īsta svētība, jo viņa uzticīgi ierodas katru vasaru un atcerās jauniešus no iepriekšējiem gadiem, kas nav ieradušies, apmeklē viņus un izrāda interesi par viņu dzīvēm.

Katru gadu Ketija ierodas kopā ar saviem studentiem no Bībeles skolas, kurā strādā. Lugu iestudē apmēram nedēļas laikā, tad jaunieši apceļo dažādas draudzes Latvijā un rāda savas izrādes draudzēs, kultūras namos vai brīvdabas estrādēs. Tūre ilgst apmēram nedēļu.

Grobiņas draudzes drāmas grupas nosaukums ir "Ageless" ("Mūžīgais"). Tā sauca pirmo lugu, kuru iestudēja mūsu draudzē, vēlāk nosaukums kļuva par grupas nosaukumu.

Parasti, deviņus gadus, kanādieši ieradās pie mums. Šoreiz tika pieņemts lēmums jubilejas gadā darīt otrādi – 23 latvieši dosies pāri Atlantijai uz Kanādu. Sākotnēji tas likās ļoti nereāls plāns līdzekļu dēļ, bet ceļojums notika.

Grobiņas draudzes drāmas grupa

Pirmā vieta, kur ieradāmies, bija Niverville, netālu no Vinipegas pilsētas. Draudze bija ļoti atsaucīga, ņemot vērā satraukumu, kas rodas uzstājoties citā valodā, kultūrā un zemē, bet jaunieši to paveica godam. Patiesībā izrādi uzņēma ar sajūsmu visur, kur devāmies.

Kā latvietim man ir jāatzīst, ka ir milzīga atšķirība starp Kanādas un Latvijas kultūru un vidi. Kanādiešiem tā ir ļoti iedrošinoša un atbalstoša. Redzot kaut ko labu, viņi pienāks un tev to pateiks. Viņi māk viens otru pacelt ar vārdiem. Iespējams, ka ārpus draudzēm ir dažādi. Arī Latvijā, īpaši kristiešu vidē, varam vērot kaut ko līdzīgu,

bet tur tas ir daudz spēcīgāk un svētīgāk. Man šķiet, ka tas ir dziļi saistīts ar mūsu pašapziņu jeb tās trūkumu par to, kas mēs esam Kristū. Jo vairāk piedzīvosim to, ka esam mīlēti un taisnoti Kristū, jo mazāk jutīsimies apdraudēti citu talantu vai ar dāvanām bagātu cilvēku priekšā. Cilvēks, kurš piedzīvo apdraudējumu no citu spējām, nav brīvs teikt labas lietas citiem. Mūsu vidē vairāk vai mazāk ir nomanāma nopeluma vai "centies labāk" attieksme, bet ļoti nesteidzīgi viens otram sakām labas lietas. Varbūt tāpēc, ka nejutamies kā laba Tēva bērni, bet bāreņi, kam jāaizstāvās. Brauciena laikā man radās pārlicība, ka mums, Kristus mācekļiem, ir jākonfrontē šis sadzīviskais pasaulīgums ar to, ka mēs

Drāmas grupa izrādes laikā

Valsts vidienē simtiem kilometru bija tikai viena ainava – nepārredzami kviešu vai rapšu lauki, kurus apstrādā ne tikai ar traktoriem, bet arī ar aviāciju. Plašumi neiedomājami, horizonts uz visām pusēm redzams. Var redzēt, ka Kanādas tautai ir bijusi Dieva svētība, ilgstoši dzīvojot miera apstākļos.

Kristieši tur ir vairākās paaudzēs. Vectēvi ir varējuši nodot savu kristīgo pieredzi dēliem un mazdēliem. Un, ja tas ir noticis uz Kristu vērstā veidā, ne kultūrkristietības veidā kā tradīcija, tad rezultāts ir svētība, veselīga pašapziņa un viedums Kristū. Grobiņas draudzē ir tikai daži otrās paaudzes kristieši. Pārsvārā visi, kas ir ienākuši pēdējos 20 gados, ir pirmās paaudzes kristieši, mani ieskaitot.

Interesants vērojums – draudzes, kas atbalsta misionārus Latvijā, pārsvārā ir lauku draudzes. Tie ir fermeri, tās nav lielās draudzes ar lieliem budžetiem. Pats aizkustinošākais ir tas, ka viņi ir bijuši uzticīgi, atbalstot Dieva darbu Latvijā cauri gadu desmitiem.

Katru reizi, kad ieradāmies kādā draudzē, mums bija iekšējā noruna "nečupoties" tikai ar savējiem, bet izrādīt iniciatīvu un runāt ar vietējiem, uzzināt par viņu dzīvi un šādā veidā arī kalpot viņiem. Tas bija izaicinājums iet ārā no savas komforta zonas.

Šis brauciens nebija nekāda pastaiga vai ekskursija. Mūsu jaunieši kalpoja arī Kanādas bērniem un jauniešiem nometnēs, ko organizēja Millara Bībeles skola. Mēs bijām nometņu vadītāji, katram bija savs uzdevums. Bet visiem kopīgais – iepazīt bērnu un jauniešu dzīves un vadīt viņus pie Kristus.

Man par prieku un pārsteigumu mūsu lielajā komandā nebija ne čīkstēšanas, ne konfliktu, ne sapūkuma. Visi bija ļoti apzinīgi un disciplinēti. Es biju patīkami pārsteigts par mūsu jauniešu briedumu un vēlmi iesaistīties, neskatoties uz to, ka mums uzbruka arī slimības un nogurums.

Haralds Bartkevičs,
Grobiņas draudzes mācītājs

Iebraucot Albertā

esam jauns, nevainojams radījums Kristus nopelna dēļ, un tādēļ esam brīvi iedrošināt un celt citus ar jaunu attieksmi un vārdiem.

Pēc izrādēm katru reizi divi, trīs jaunieši pastāstīja, kā viņi ir nākuši pie Kristus, kā norit mācekļošanas kalpošana Grobiņas draudzē un kā mēs to nododam tālāk tiem, kas ir jaunāki Kristū. Bija daudz jautājumu par Latviju kā zemi un tautu, politiku un ekonomiku. Arī tam bijām gatavojušies un ceram, ka tagad Kanādas draudzēm ir labāks priekšstats par mums.

Kopumā bijām trīs provincēs – Manitobā, Saskačevanā un Albertā. Attālumi bija neiedomājami lieli. Otrajā dienā pirmais pārbrauciens bija 14 stundu garš. Kad mums bija jābrauc 2-4 stundas, šķita, ka tas jau tepat netālu. Pārsvārā bijām lauku draudzēs, piemēram, Irmā un Arovudā, Kingmenā, Dofinā. Lielākās draudzes bija Trīhilā un Kalgari. Kopā ceļojot skolnieku autobusā 6000 kilometrus, varēju labāk iepazīt savas draudzes jauniešus, un tas man personīgi bija liels prieks.

BPI DRAFTS

BPI DRAFTS 1. līmeņa nometne šogad notika no 28. jūnija līdz 3. jūlijam Užavā. Kopā šogad bija atbraukuši 20 puisi no dažādām pilsētām Latvijā, īpašs prieks ir par puisiem no Sakas, jo no šīs draudzes līdz šim vēl neviens nebija bijis BPI DRAFTS. Tāpat kā katru reizi, arī šoreiz bija vairāki BPI studenti, kas palīdzēja rīkot un uzņēmās atbildību būt par vecākajiem brāļiem jaunajiem dalībniekiem. Viņi arī palīdzēja jaunajiem brāļiem saprast savu acinājumu.

Kā parasti, mācījāmies Evaņģēlija pamatus caur semināriem un fiziski izaicinošām aktivitātēm un speciāli sagatavotiem uzdevumiem. Caur šīm aktivitātēm kopīgi atgādinājām un pasludinājām viens otram Evaņģēliju. Katrs saprata, cik liela nozīme ir komandai un tās atbalstam, jo īpaši ejot cauri grūtībām, kad padošanās izskatās tik kārdinoša. Esam ļoti priecīgi, ka pilnīgi visi kā viens atdeva 100% Dievam godu. Vienalga, vai tā bija slavēšana, Dieva vārda studēšana vai pumpēšanās – viss tika darīts ar maksimālu atdevi un tādi puisi Dieva druvā ir vajadzīgi. Ne tikai spriedelētāji, bet darītāji.

BPI DRAFTS 2. līmenis notika no 28. jūlija līdz 4. augustam. Un, atšķirībā no citiem gadiem, šis DRAFTS notika Līvānos, kur nometnes beigās arī notika LBDS Draudžu dienas. Visas nedēļas garumā gājām pie līvāniešiem un mēģinājām iepazīt viņus, viņu paradumus un viņu pilsētu. Līvāni bija ļoti atvērti mūsu puisiem - varējām aprunāties, palīdzēt praktiski, dažādi svētīt un pasludināt Evaņģēliju. Gājām arī uz aprūpes centru "Baltā Māja" un slimnīcu, kur pavadījām superīgu laiku ar cilvēkiem, kuriem ikdienā nav iespējas veidot attiecības ar citiem, vai pat savu ģimeni. Viņiem katram ir savs, ļoti interesants stāsts.

Nedēļas nogalē BPI DRAFTS puisi pievienojās LBDS Draudžu dienu aktivitātēm un kalpoja dažādās pozīcijās, jo īpaši Ģimenes dienas pasākuma ietvaros, kas notika sestdienā, pilsētas stadionā.

Visas nedēļas garumā puisi aktīvi lūdza par to, lai kādu dienu tur izveidotos draudze.

Parasti, BPI studenti, kas studē 1. kursā, piedalās DRAFTS 1. līmenī,

BPI DRAFTS dalībnieki

bet šogad, sakarā ar Draudžu dienām Līvānos, 1. kurss un citi BPI studenti aktīvi piedalījās 2. līmenī. DRAFTS dalībniekiem bija iespēja saņemt mentoru un vecāko brāļu atbalstu un palīdzību. Šīs attiecības ar dažiem puisiem tiek uzturētas ne tikai DRAFTS laikā, bet arī pēc tam.

Viens no DRAFTS dalībniekiem, **Valters Sikсна**, šogad izgāja 1. un 2. līmeni. Lūk, ko viņš par to saka:

Pirmajā DRAFTS nometnē piedzīvoju, kā Dievs mani salauz un dod spēku caur dažādiem sagatavotiem uzdevumiem. Sajutu vēlmi, lai Dievs mani sāktu lietot un strādāt pie manis. Katram jaunam kristietim ir jāpiedzīvo DRAFTS, jo tur iemāca Evaņģēlija pamatus saprotamā veidā un to, kā nest tālāk Evaņģēlija vēsti.

Otrā DRAFTS nometne sagatavoja mani garīgi. Tur man iemācīja, kas ir misija, ko tas nozīmē. Mācīja vairāk kalpot citiem. Sapratu, cik svarīgi ir paļauties uz Svēto Garu, esot misijā. Otrajā līmenī jau varējām praktiski izmantot zināšanas, kuras ieguvām 1. DRAFTS līmenī.

Juris Krūmiņš, Rīgas Āgenskalna draudze

Muzikālās Kalpošanas apvienības Kongress

Sveicināti, brāļi un māsas, kam *ticības dziesma sirdī skan!* Ir pavadīta silta, brīnišķīgiem notikumiem bagāta vasara. Bijušas gan dažādas draudžu nometnes *ar dziedāšanu un spēlēšanu*, gan Vislatvijas Dziesmu un Deju svētki ar garīgās mūzikas ieskaņas koncertu Doma baznīcā, gan Latviešu baptistu komponistu dziesmu koncerts Matejā, gan LBDS kongress/Draudžu dienas Līvānos! Pateicība Dievam par iespējām un jums – par atsaukšanos! Ceru, ka ikviens ir paspējis jau izbaudīt gana daudz. Tomēr gads ne tuvu nav beidzies.

MKA Padome aicina draudžu muzikālo kolektīvu pārstāvjus – delegātus un viesus uz kārtējo **Muzikālās Kalpošanas apvienības Kongresu 18. un 19. oktobrī.**

Kongresa ieskaņā **piektdien, 18. oktobrī, plkst. 19:00 Mateja baznīcā** interesants **kopmēģinājums meistarklases formātā.** Ar kori, ko veidosim mēs – diriģenti un dziedātāji strādās kāds zinošs un pieredzējis Latvijas kordiriģents.

19. oktobrī Kongresa ieskaņa iecerēta ievērojamā latviešu baptistu garīgās mūzikas komponista Kārļa Līdaka dailrades noskaņā saistībā ar viņa 120. dzimšanas dienu.

Jūs esat ielūgti dziedāt **koncertā ar K. Līdaka dziesmu atskaņojumu Kongresa noslēgumā plkst. 16:00.**

Kongresa norise **sestdien, 19. oktobrī, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37:**

9:00 - 10:00 Reģistrācija	13:00 Koncerta mēģinājums
10:00 Kongresa sākums	16:00 - 18:00 Koncerts
12:00 Pusdienas	

Dienas kārtība: atskats uz aizvadīto gadu svarīgākajiem notikumiem, kopējo mērķu un plānu prezentācijas, MKA Padomes locekļu pārvēlēšanas.

Deleģātu pārstāvniecība Kongresā veidojas pēc šādiem principiem: draudzes muzikālais/ie vadītājs/i, pa vienam deleģētam no katriem 10 muzikālās kalpošanas dalībniekiem un pa vienam viesim no katriem 5 dalībniekiem. (Ja draudzes muzikālajā kalpošanā darbojas 20 dalībnieki 2 diriģentu vadībā un vēl ir 1 pielūgsmes vadītājs, tad ceram satikt Kongresā visus 3 vadītājus kopā ar 2 dalībniekiem – kopā 5 deleģāti, un vēl 4 viesus.

Pieteikšanās: līdz šī gada **9. oktobrim.**

Lai mūsu kopīgais pasākums būtu vēl sirsnīgāks un atmiņā paliekošāks, **lūdzam atsūtīt savas draudzes muzikālo kolektīvu foto jpg formātā** (vēlams, no kāda šī gada pasākuma) ar īsu redzamā aprakstu.

Lūgums visām draudzēm, kas vēl nav to izdarījušas, **veikt ikgadējās iemaksas MKA par saviem muzikālajiem kolektīviem.**

Foto un pieteikumus lūdzam sūtīt uz: inga.titova@gmail.com vai maris@matejs.lv. Ja rodas jautājumi, zvaniem Ingai Titovai, 29103909.

Māris Dravnieks,
Muzikālās kalpošanas apvienības vadītājs

BPI iedarbina RESTARTU

Kā jebkurā darbā, arī kalpošanā ir brīži, kad nepieciešama atpūta, iedrošinājums, uzmundrinājums un aizlūgšanas. Jauniem un ilggadējiem draudzīgu ganiem tas ir īpaši nepieciešami, jo viņi ir tie, kas ikdienā iet un nesavtīgi kalpo citiem, rūpējoties par draudzi, ģimeni, bērniem, nereti sevi liekot pēdējā vietā un brīžiem balansējot uz izdegšanas robežas. Lai iespēju robežās sapulcinātu, uzmundrinātu, iedrošinātu un dotu skaidru vīziju turpmākajam, BPI vadība saviem absolventiem un studentiem augustā deva iespēju piedalīties salidojumā "Restarts" Užavā, nometņu centrā "Ganības".

No piektdienas vakara līdz svētdienas pēcpusdienai salidojuma dalībnieki bija kopā sadraudzībā, mācībās, diskusijās, aizlūgšanās un vienkārši jaukā atpūtā. Grupās puīši varēja stāstīt par dzīves izaicinājumiem un to pārvarēšanu, par kalpošanas un ģimenes dzīves savienošanu, kā arī citām aktuālām tēmām. Līdzīgās sarunās sievietēm un līgavām bija iespēja stāstīt savu pieredzi, priekus un grūtības, kā arī vienai par otru aizlūgt. Bija pavisam praktiskas Bībeles studijas un diskusijas. Bīskaps Pēteris Sproģis atgādināja, ka tieši BPI studenti un absolventi ir tie, kas nes galveno atbildību par LBDS vīziju – kristocentrisku, misionālu un pavairoties spējīgu draudzi.

Dievs lutināja ar skaidru un sausu laiku, tāpēc ik vakaru nometnē spoži dega ugunskurs un nopietnākas un mazāk nopietnas sarunas varēja noritēt priecīgā sadraudzībā. Brīvo laiku daudzi izmantoja, lai ar laivu pa Užavas upi aizirtos uz netālo

Paldies Tev, Kungs, par draugiem šiem!

jūras krastu, pabūtu ar ģimeni, draugiem vai sarunās ar Dievu. Pēdējā vakarā dalībniekus pārsteidza īpaši sagatavota svinību programma. Tajā netrūka jautrības, gan sacenšoties veiklībā, gan komandās spēlējot spēli "Vai tu gribi būt (draudžu) miljonārs?". Bijušajiem un esošajiem studentiem un ģimenēm nācās likt prātus un zināšanas vienuviet, lai atbildētu uz āķīgiem, smieklīgiem un nopietniem jautājumiem gan par BPI pasniedzējiem, vienu par otru, gan arī par lietām, kurām ar iepriekšminēto vispār nav nekāda sakara.

Svētdienas rītā visi pulcējās uz brīvdabas dievkalpojumu, kur BPI Mentoringa vadītājs Igrs Rautmanis svētrunā atgādināja patiesības no 2. Pētera vēstules 1:5-16 par kristieša ticības kvalitātēm un aicinājumu – to, ka kristietis ir reizē kā sportists, kareivis un zemkopis un līdz ar to viņam ticības dzīve jābalsta uz pūlēm, disciplīnu un ticību.

Šī bija lieliska nedēļas nometne, kurā ikviens varēja tikt stiprināts, pacelts un svētīts. Tāda tapa arī mūsu ģimene – mājupceļā meitenes priecīgi dziedāja jauniemcītās kristīgās dziesmas (paldies lieliskajai bērnu pieskatītāju komandai!), bet mēs ar Valteru dedzīgi pārrunājām piedzīvoto, saprasto, plānus un mērķus turpmākajam savā un draudzes dzīvē. Sirdi nepameta brīnišķīgā izjūta, ka Dievs ir tepat blakus, Viņš mīl, sapurina, ja nepieciešams, un iedrošina mūs iet un vienkārši darīt mums uzticēto daļu. Cīnīties un savā ticībā parādīt raksturu, pat ja brīžiem tas nemaz nav tik viegli.

Ilze Mitāne, Mazsalaca

"Restarta" nometne bija pasākums, uz kuru es jau no izziņošanas brīža liku lielas cerības. Šajās dienās piedzīvojām, ka cerības attaisnojās. Saņēmām, uz ko bijām cerējuši: vienkāršu izraušanos no ikdienas skrējiena, atpūtas brīžus, kad var atļauties nedomāt par ikdienu, iespēju saskatīt apkārtējos notikumus plašākā perspektīvā un jauna iedrošinājuma devu turpināt iesākt, kas varbūt nedaudz zaudējis sākotnējo pievilcību un aizrautību.

Paldies BPI komandai par vienotību un neatlaidību. Paldies bīskapam Pēterim Sproģim par to, ka pastāstīja par savu pieredzi un izjūtām BPI redzējuma dzimšanas un dibināšanas laikā. Tas ļāva saprast, ka BPI nav tikai laba ideja, ar ko baptisti Latvijā var lepoties un rādīt citiem, bet, ka tā ir kalpošana, ko Dievs lieto un lieto daudzus neiedomājamus veidos.

Sandijs Aizupietis,
BPI students, Sigulda

Artura Ruigas ordinācija

8. septembrī Gulbenes baptistu dievnāmā notika dievkalpojums, kurā sludinātāja licence tika pasniegta Arturam Ruigam.

A. Ruiga Dievu piedzīvojis 1999. gadā smagā slimībā, pēc izveseļošanās sācis apmeklēt draudzi un palīdzēt ar Vārda sludināšanu latviešu valodā.

Paturēsim aizlūgšanās Gulbenes draudzi un sludinātāju, lai viņa darbs tiek svētīts!

No kreisās: garīdznieki E. Godiņš, A. Ruiga, M. Voronovs, M. Rijnieks

Eiropas Baptistu Federācijai jauns prezidents

No 25.-28. septembrim Slovākijas galvaspilsētā Bratislavā notiks Eiropas Baptistu Federācijas (EBF) Padomes sanāksme. Tās laikā paredzēts ievēlēt jaunu EBF prezidentu – pašreizējo viceprezidentu un Rumānijas Baptistu savienības prezidentu Otnielu Bunaciu. Līdzšinējā EBF prezidenta Hansa Guderiana (Vācija) prezidentūras laiks šogad beidzas, bez tam viņš pagājušā gadā piedzīvoja smagu sirdslēkmi, kam sekoja dažādi izmeklējumi, operācijas un rehabilitācija. 64 gadus vecais prezidents H. Guderians ziņoja, ka veselības problēmu dēļ samazinās slodzi līdz savu pilnvaru beigām, kas ir šī gada septembrī.

Eiropas Baptistu Federācijas Padome ir augstākā lēmumu pieņemšanas institūcija, kas tiek katru gadu septembrī. Padome sastāv no federācijā ietilpsošo baptistu savienību pārstāvjiem, misijas partnerorganizācijām, Internacionālā Baptistu teoloģiskā semināra (IBTS) pārstāvjiem. Uz ikgadējo Padomes sanākumi pulcējas ap 120 – 150 delegātu, tās laikā veidojot arī neformālas tikšanās, veidojot draudzīgas attiecības starp delegātiem, kā arī ir paredzēts laiks Dieva pielūgsmei.

EBF apvienojušās 59 baptistu savienības ar vairāk kā 600 000 locekļu 13 000 baznīcās.

Otniels Bunacius

Jauna draudze – Misijas baptistu draudze

Šī gada vasarā LBDS tika uzņemta jauna draudze – Misijas baptistu draudze. No vienas puses šķiet, vai tad kaut kas mainīsies pēc tam, kad draudze būs oficiāli reģistrējusies? Tomēr tam ir nozīme. Draudzes kodola cilvēkos ir manāma lielāka atbildība un iesaistīšanās. Misijas draudze nav nejauši, pēkšņi radusies, bet tas ir bijis mērķtiecīgs darbs, kura pamatā ir Dieva aicinājums sākt kalpot cilvēkiem Ādažos, Garkalnē, Carnikavā un citās apkārtnes vietās. Kad pirms 6 gadiem ar savu ģimeni pārcēlos uz Ādažiem, sākumā nebija pat tāda doma sākt dibināt jaunu draudzi, taču ar laiku Dievs šo ideju lika sirdī, bet daži labi cilvēki un esošā vide to vēl vairāk apstiprināja. Man šķiet, ka tādas vietas kā Ādaži, Garkalne, Carnikava un citas tuvumā esošās vietas ir stratēģiski svarīgas, jo pēdējo gadu tendences rāda, ka aizvien vairāk uz šīm vietām pārceļas jaunas ģimenes. Tā viennozīmīgi ir iespēja, kuru arī mēs vēlamies izmantot.

Ir pagājuši trīs gadi. Esmu pateicīgs Dievam, ka solīti pa solītim Viņš mūs ir vadījis un šajā vasarā esam kļuvuši par draudzi, kas varam būt daļa no LBDS.

Mūsu lielākais fokuss kalpošanai pašlaik ir Ādaži, kur dzīvo daudzas ģimenes ar bērniem, taču esam aizsākuši kalpošanu arī Langstiņos un Vidrižos. Tādēļ arī apzināti neesam izvēlējušies draudzes nosaukumu, kas norāda uz lokāciju, bet drīzāk nosaukumu, kas izsaka ideju.

Mūsu kalpošana ir rūpēties par mācekļību (atgādinot viens otram Evaņģēliju caur Dieva Vārdu), veidot ģimeniskas attiecības, lai mēs nebūtu individuāli kristieši, bet kopiena; kā arī būt misionāriem, aizsniedzot ar Evaņģēliju un attiecībām mūsu nekristīgos kaimiņus un draugus.

Kristības Langstiņu ezerā

Īpašs notikums mūsu draudzē bija šajā vasarā, kad svinējām kristības 6 cilvēkiem.

Pašlaik Misijas draudzē notiek dievkalpojumi katru pirmo un trešo svētdienu. Dievkalpojumi notiek bērnodārzā "Pasaku valstība" pašā Ādažu centrā (Rīgas gatve 28b). Divreiz mēnesī notiek mazās grupas (pašlaik tādas ir trīs), kurā mācekļojam gan kristiešus, gan nekristiešus. Katru nedēļu Vidrižos notiek Bībeles studija, kurā kalpo atsevišķa komanda (svētdienās cilvēki no Vidrižiem brauc uz kopīgu dievkalpojumu Ādažos). Sākot ar šo rudenī, katru mēnesi mums kā draudzei būs kopīga misionāla pieredze, veidojot attiecības ar nekristiešiem, stāstot stāstus, baudot maltītes, kalpojot trūcīgajiem.

Mēs esam pateicīgi Dievam, ka šajā vasarā esam uzņēmti LBDS. Mums kā draudzei tas ir liels prieks būt daļai no visa kopējā baptistu draudžu tīkla, un mēs centīsimies darīt visu, lai ne tikai saņemtu, bet lai citos arī ieguldītu.

Kaspars Šterns, Misijas baptistu draudze

Baptistu draudze "Gaisma" – vēsture un darbība

Viss iesākās ar sapulcēm Siguldā, kādā "Līvānu" privātmājā, kur arī vēl tagad tiek draudze. Juris un Anna Skaistkalni aicināja pie sevis uz Bībeles studijām un drīz jau arī uz dievkalpojumiem, kuri cilvēku daudzuma dēļ vairs nenotika dzīvojamā istabā, bet vēl neizremontētajā puspagrabā. Draudze oficiāli tika reģistrēta 1998. gadā kā Siguldas Brīvā Evaņģēliskā draudze. Drīz arī leriķos, kur dzīvoja Jura brālis Alfrēds un bija uzaugusi Anna, sāka pulcēties kristiešu grupa. Viņu sapnis bija dibināt pirmo kristīgo draudzi šajā ciematā. Meklējot iespējas, viņi atrada vecu, lielu ēku, kas piederēja "Latvijas dzelzceļam" un atradās ciemata vidū. 2000. gadā tika parakstīts pirkuma līgums un iesākti remonta darbi, kurus vadīja un veica Juris un Alfrēds Skaistkalni. Līdzekļus galvenokārt ziedoja draugi Vācijā. Pēc diviem gadiem arī šī māja bija pabeigta un tur turpināja sapulcēties pieaugušie un bērni.

Draudzes no paša sākuma raksturoja sirsnīgums un vienkāršība. Lai pielūgtu Dievu, nevajag lielu celtni, bet tikai šķīstu sirdi. Lai sekotu Jēzum, ir vajadzīgi tikai daži draugi, kas tāpat to dara. Ticības liecību nav jānes uz pasaules malām, bet turpat kaimiņos, kur cilvēki dzīvo garīgā tumsā. Tāda arī ir mūsu vīzija – būt par gaismu tajā pilsētā, tajā ciematā, kurā mēs esam. Un no paša sākuma kļuva skaidrs, ka Dievu visdrīzāk atradīs cilvēki, ar kuriem mums ir personīgas attiecības. Tāpēc mēs gribam iedrošināt un apmācīt ikvienu ticīgu cilvēku, lai viņš pats pieņemtu Jēzu par

savas dzīves centru un vadītāju un nekaunētos to atzīt savu draugu priekšā. "Draudze" būs visur, kur sapulcējas Jēzus mācekļi. Dieva valstība būs visur, kur cilvēki tajā tiek aicināti ienākt bez priekšnosacījumiem.

Draudzes locekļiem kopīgi atpūšoties

Pēdējos 15 gados minētajās draudzēs ir piedalījušies daudzi cilvēki, it īpaši bērni un jaunieši. Tomēr abu draudžu kopējais locekļu skaits nekad daudz nepārsniedza 20. Pašlaik bērni ir izauguši, jaunieši sākuši savu dzīvi katrs savā vietā, tādā veidā Kristus vēsts tiek nestā tālāk. Tomēr draudzēs joprojām pienāk jauni cilvēki, tiek sagaidīta un gatavota jauna izaugsme. Kopā ar jauno mācītāju gribam Labo vēsti nest tālāk jaunajai paaudzei. Tāpēc arī iestājamies LBDS, jo mums ir kopīgs mērķis, bet gaisma, kas vienojas, spīdēs skaistāk, spožāk un tālāk.

Māris Skaistkalns,
Baptistu draudze "Gaisma"

Ģimene – ģimenei Līvānos

Šī gada 2.-4.augustam Līvānos LBDS Draudžu dienu ietvaros tika realizēts projekts "Ģimene – ģimenei". Sadarbojoties ar Līvānu sociālo dienestu, mums bija iespēja kontaktēties ar 59 maznodrošinātām ģimenēm, kurām vajadzīga palīdzība. Parādīt kristīgu mīlestību, sagatavojot pārtikas un citu noderīgu lietu pakas, apciemojot un uzaicinot uz LBDS organizētajiem pasākumiem pilsētā, pieteicās 27 ģimenes no mūsu draudzēm. Projektā piedalījās arī 6 draudzes vai sieviešu kalpošanas pulciņi, kas kopīgi gatavoja dāvanas un kuru pārstāvji devās uz Līvāniem apmeklēt konkrētas ģimenes.

Sieviešu kalpošanas apvienība pateicas visiem projekta dalībniekiem par veiksmīgo sadarbību un novēl Dieva svētības, lietojot šajās dienās iegūto pieredzi arī turpmāk.

Solvita Zīvere, Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja

Pārdomās par sociālo darbu Draudžu dienās Līvānos labprāt dalās **Līga Rozenštoka** no Valmieras draudzes. Viņa ar ģimeni viesojusies pie kādas trīs bērnu ģimenes. Līga atzīst, ka bija grūti iet pie svešas ģimenes, nezinot, vai būs gaidīti viesi vai nē, nezinot, kā iesākt sarunu, ko teikt... Taču, kā viņa pati saka, Dievs parūpējās, lai būtu kopīga tēma sākumam. Gan Līgas, gan arī šīs ģimenes jaunākās meitas vārds ir Marta. Ar to neveiklības ledus bija laužts, un drīz vien varēja justies tā, it kā šos pirmo reizi sastaptos cilvēkus pazītu jau gadiem. Līga saka, ka par tikšanos tika daudz lūgts. Un varēja redzēt, ka Dievs augsni ir sagatavojis, jo ģimene bijuši ļoti ieinteresēta visā, ko Līgas ģimene stāstījusi. Līvāniešu ģimene domā iesaistīties kādā no vietējām draudzēm un ļoti vēlas, lai bērni piedalītos kristīgās aktivitātēs.

Pats svarīgākais tagad esot, lai būtu cilvēki uz vietas, kas palīdzētu cilvēkiem viņu meklējumos. Līga saka, ka būtu nepieciešams veidot mājas grupu, kur šī ģimene varētu iesaistīties. Par to, ka iesaistījusies šajā kalpošanā, Līga ir ļoti priecīga un ar aizrautību saka, ka noteikti piedalīsies vēl, ja vien būs iespēja. "Ja neizmanto šādu, uz paplātes pasniegtu gadījumu, tad kad vēl?" Līga nosaka sarunas noslēgumā.

Anškeni ģimene no Ventspils draudzes apmeklēja ģimeni Rožupē. Ģimenē ir pieci bērni, no kuriem divi ir smagi slimi. Vienam no bērniem ir leukēmija, citam – sirds slimība.

Alda Anškēna stāsta, ka bijis ļoti grūti redzēt, kādos apstākļos ģimene dzīvo. Māte ir iesaistīta tā saucamajā simtlatnieku programmā, bet tēvs strādā ar mežizstrādi saistītu darbu. Viņi ir ļoti trūcīgi, bet vairāk par trūkumu šokēja bezcerība, ar ko sastopas šie cilvēki – absolūtu nespēju uzlabot savus sadzīves apstākļus un depresīvo stāvokli. Alda stāsta, ka visa ģimene bija ļoti gatavojusies un gaidīja viesus, bija viesmīlīgi un atsaucīgi. Vēlāk viņi piedalījies radošajā pēcpusdienā "Atslēgu atslēgas" Līvānos, kā arī citos sestdienas pasākumos.

Aldai pēc apmeklējuma bijis jādomā, kāpēc ko tādu nevarētu darīt savā pilsētā. Visā Latvijā ir nepieciešams palīdzēt trūcīgām ģimenēm ne tikai ar palīdzības paciņām, kas nav mazsvarīgas, bet ar cerību, kas visvairāk vajadzīga. Viņa norāda, ka šādi kalpošanai vajadzētu būt visos Latvijas reģionos, lai pēc iespējas vairāk cilvēku aizsniegtu ar Labo Vēsti caur palīdzības sniegšanu.

Aiga Roga no Priekules draudzes ir pēcsvētku noskaņās – viņas vecākā meita tikko aizgājusi savā dzīvē, pirms pāris dienām apprecoties. Taču par kalpošanu Līvānos Aiga stāsta labprāt, kur bez dažādiem pārsteigumiem neiztiktuši.

Viņas piedzīvotais Līvānos līdzinās šķēršļu joslai ar laimīgām beigām. Apmeklējamās ģimenes telefona numurs, kas iedots, bijis nepareizs. Viņi nav bijuši informēti par šādām vizītēm, tāpēc, ierodoties pie ģimenes, sākumā bijis grūti vispār paskaidrot, kāpēc viņi ieradusies. Taču Aiga iekarojusi namamātes uzticību un ir ielaista dzīvoklī, kur arī varējuši aprunāties. Šī ģimene vārdu "baptists" dzirdēja pirmo reizi. Taču, kad ilgāku laiku parunājušies, atklājās ģimenes viesmīlība un abi vecāki bijuši ļoti pretimnākoši. Aiga stāsta, ka varēja redzēt, ka ģimenē ir labs tēvs, viņš arī gatavojis pusdienas, kamēr Aiga ar namamāti runājās. Viņi audzina piecus pirmskolas vecuma bērnus. Mamma, ļoti jauna un trausla sieviete, vairāk nogurusi emocionāli, nekā no trūkuma. Tēvs strādā celtniecībā un no mājām prom aizbrauc uz nedēļu. Tad viņai vienai jātiek galā ar pieciem maziem bērniem, no kuriem neviens vēl neiet skolā.

Aiga stāsta, ka ģimene atstājusi ļoti patīkamu iespaidu, jo viņi ļoti cenšas, lai tiktu galā ar sadzīviskām rūpēm. Vecāki vairākkārt uzsvēruši, ka cenšas visu sagādāt pašī un neiet prasīt palīdzību sociālajiem dienestiem. Aiga ir priecīga, ka iepazinās ar šo ģimeni, un viņi joprojām sazvanās. Iespējams, ka Aiga varētu viņus uzņemt ciemos, jo tādu vēlmi izteikuši arī šie cilvēki. Nobeigumā Aiga vēl nosaka, ka priecājas, ka pie ģimenes ieradusies piektdienas

vakarā, jo viņi gatavojās pārcelties uz citu mājvietu jau nākamajā dienā. Ja Aiga būtu devusies apciemot sestdienā, viņa šo ģimeni nesatiktu...

Edmunds Ābelītis no Rīgas Mateja draudzes stāsta par piecu bērnu ģimeni, kas Līvānos dzīvo piekto gadu. Viņu mājas ir ārpus pilsētas, tēvs strādā gadījuma darbus mežizstrādes jomā. Edmunds uzsver ģimenes cenšanos dzīvot pareizi un godprātīgi. Bet viņš stāsta arī par ģimenes izmisumu – darba vietu trūkums laukos, kā arī nesakārtotā sociālās palīdzības sistēma, kas apgrūtina darbaspējīgu cilvēku iespēju atgriezties darbā. Šiem cilvēkiem nav pat mašīnas, kas laukos nepieciešama. Pat ja kāds ģimenei uzdāvinātu auto, viņiem tā nevarētu piederēt, jo tad viņi zaudētu maznodrošināto statusu. Taču krāpties viņi nevēlas. Edmunds stāsta, ka ģimenes tēvs ir katolis, kurš ļoti meklē Dievu. Sarunas veidojušās pārsteidzoši pozitīvas un saturīgas. Edmunds palīdzējis ģimenei nokļūt svētdienas dievkalpojumā, un kontakts ar šo ģimeni izveidojies ļoti labs. Edmunds vēlas šo ģimeni turpināt atbalstīt, jo uzskata, ka ir vajadzīgs tikai neliels atbalsts, lai palīdzētu viņiem izrauties no nabadzības apļa.

Jānis un Sinda Jūrmaļi no Kuldīgas draudzes viesojās ģimenē Līvānos, kurā aug četri bērni. Stāsta Jānis: "Sazināties ar ģimeni, pie kuras plānojam braukt ciemos, mums izdevās tikai iepriekšējā vakarā. Tāpēc, braucot daudz domājām un iztēlojāmies, kāda būs tikšanās ar cilvēkiem, kurus nemaz nepazīstam. Kad ieradāmies, pirmais iespāids par apstākļiem, kuros ģimene dzīvo, bija bēdīgs. Taču, kad satikām mājas saimniekus Jāni un Kristīni un viņu četras meitiņas, sapratām, ka šeit dzīvo ļoti laipna, viesmīlīga un strādīga ģimene, kura nesūrojas par likstām un dzīves grūtajiem apstākļiem, bet paši ir gatavi palīdzēt cilvēkiem, kuri nonākuši dzīves grūtībās.

Baudot tēju, Kristīne mazliet pastāstīja par sevi, ģimeni un meiteni ar tikko dzimušu bērniņu, ko reiz pieņēmuši aizbildniecībā. Kad dāvinājām Bībeli, Kristīne sacīja, ka pati ir no Jelgavas un bērniņā apmeklējusi baptistu draudzes svētdiensskolu. Mums tika izrādīts dārzs un siltumnīca, kurā pamatā saimnieko Jānis. Un kā siltumnīcas lepnums tika rādīti arbūzi, kas auga starp tomātiem. Pirms prombraukšanas aicinājām viņus apmeklēt Draudžu dienu pasākumus. Viņi atsaucās, mums par prieku mēs tikāmies ne vienu reizi vien. Arī noslēguma dievkalpojumā. Braucot mājās, priecājāmies par tikšanos un jaunajiem draugiem, ar kuriem joprojām sarakstāmies. Un ceram vēl satikties."

Sagatavoja **Dace Lektuere**

Draudzes dibināšana Kūļciemā

Dievkalpojuma laikā

Kūļciems kā Mērsraga draudzes misijas stacija ir jau vairāk kā 10 gadus. Tas ir neliels ciems 15 km attālumā no Mērsraga, kurā dzīvo aptuveni 300 cilvēku. Daudziem ciema iedzīvotājiem nav darba, daudzi ir atkarīgi no alkohola, vairums ģimeņu ir trūcīgas.

Kalpošana iesākās, jo ciemā un tā tuvumā dzīvoja aptuveni 15 bērnu, kurus ik svētdienu vedām uz Mērsraga svētdienskolu. Nospriedām, ka būtu prātīgāk uzsākt darbu uz vietas Kūļciemā.

Sākumā kalpošanā bija iesaistītas 2 ģimenes, bet pēdējos gados palikām mēs ar sievu. Ilgu laiku mūsu kalpošana bija vērsta tikai uz bērniem, bet pēdējā laikā centāmies uzsākt darbu arī ar pieaugušajiem. Tomēr vēlamies rezultātus sasniegt nespējām, jo pienākumi draudzē, attālumš līdz mājām un darbam Rīgā, neļāva pilnā mērā iesaistīties.

Saprātu, ka mūsu kalpošana nīkuļos, ja kaut ko savā dzīvē nemainīsim, tāpēc saucu uz Dievu, lai Viņš ļauj apjaust, kā rīkoties. Drīz vien man radās doma – jāpārceļas uz

Mērsragu! Saņemot arī ģimenes piekrišanu, viss sāka kārtoties – 2012. gada pavasarī apmeklēju pirmo M4 draudžu dibinātāju semināru, kurā sapratu, ka vienīgais veids, kā Kūļciema kalpošanu attīstīt, ir ļaut Kristum tur dibināt draudzi. Tā paša gada vasarā Kūļciemā notika BPI DRAFTS nometne, kas ļāva ciema iedzīvotājiem iepazīties ar Kristus sekotājiem, kuri

nebaidās no fiziska darba un ir dzīvespriecīgi, laužot daudzos iesīkstējušus uzskatus par “ticīgajiem” kā garlaicīgiem un nepraktiskiem cilvēkiem. Tas bija labs pamats, lai uzsāktu darbu ar pieaugušajiem. 2012. gada rudenī pārdevām māju Rīgā, nesēn pabeidzām mūsu mājas būvniecību Mērsragā, bet pēdējā saikne ar Rīgu, kuru bija grūti pārraut, bija darbs. Taču Dievs arī to atrisināja – pēkšņi kādā dienā man paziņoja, ka esmu kļuvis lieks, lai gan šajā vietā biju strādājis 5 gadus. Saņēmēmu aprēķinu un kompensāciju, un biju brīvs. Tomēr tas mani nesatrauca, jo uztvēru to kā Dieva kārtojumu. Arī jaunā darba vieta, kura ir tikai 10 minūšu gājienā no mājām jau top un drīz būs gatava! Ticu, ka Dievs svētīs gan mūsu kalpošanu Mērsragā un Kūļciemā, gan arī nodrošinās ar nepieciešamo.

Šogad notika daži pasākumi, kuros Dievs ļāva aizsniegt cilvēku sirdis.

Pavasarī bija ļoti svētīgas Lieldienas. Gatavojoties šiem svētkiem, izdevās iesaistīt 2 vietējos iedzīvotājus, kuri pašī bija

sagatavojuši lugu ar ciema bērnu piedalīšanos. Luga bija par to, ka no grēka var atbrīvot tikai Jēzus, pasākumā uzstājās arī dziedātāji. Bērniem bijām sarūpējuši “Samariešu pakas”, par kurām tie bija sajūsmā. Pasākumu apmeklēja aptuveni 40 cilvēki, pārsvarā mātes ar bērniem. Izdalot dāvanas, pajautāju cilvēkiem viņu telefona numurus, lai vēlāk ar pasākuma apmeklētājiem turpinātu strādāt. Daudzi no viņiem uz šādu pasākumu bija pirmo reizi bet daži vēlāk nāca klāt, sakot, ka noteikti sūtīs bērnus svētdienas skolā un nāks arī pašī uz pieaugušo sanāksmēm.

Jūlija beigās kopā ar Mērsraga jauniešiem un draugiem no ASV noorganizējām 1 dienas vasaras Bībeles skolu. Dienas noslēgumā bija koncerts, kurā uzstājās rokgrupa no ASV, tika aicināti visi Kūļciema iedzīvotāji.

Augustā, sadarbībā ar vietējo sociālo dienestu, radās iespēja dalīties ar humānās palīdzības apģērbu, kuru mums bija sarūpējusi māsu draudze no Zviedrijas. Šī pasākuma laikā izdevās iepazīties vēl ar kādiem, iepriekš neredzētiem ciema iedzīvotājiem un iegūt viņu kontaktus, lai aicinātu uz turpmākiem pasākumiem.

Plānojam no septembra uzsākt svētdienskolu, kā arī veidot mērķtiecīgu darbu ar pieaugušajiem, kurus Dievs caur dažādiem pasākumiem ir ļāvis iepazīt. Mūsu kalpošanā Dievs ir mācījis mums pajauties uz Viņu, nebaidoties izmantot katru iespēju sēt – jo ne jau mēs, bet Kristus atvērs sirdis, izmainīs raksturus un dibinās draudzi.

Jānis Bulis,
Mērsraga draudzes priekšnieks

ALBA Kongress

Amerikas Latviešu baptistu apvienības 2013. gada Kongresa dienas no 23.-25. augustam. ALBA Kongresa dienu virstemats ņemts no Pāvila Vēstules efeziešim 5:8: *“Jo jūs reiz bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma savā Kungā! Dzīvojiet kā gaismas bērni!”* Apcerējām Efeziešu vēstuli Bībeles studijās, kurās runāja māc. Dr. Pauls Barbins un Pēteris Aļje, rīta svētbrižos Inta Augstroze un Dr. Rita Pence, saulrieta svētbrižos Inta Augstroze un Dr. Rita Pence, saulrieta svētbrižos Inta Augstroze un Dr. Rita Pence, saulrieta svētbrižos Inta Augstroze un Dr. Rita Pence. Piektdienas vakara ugunsкура programmu vadīja Gatis Ķeris. Kongress noslēdzās sestdienas vakarā ar Svētā vakarēdiena svētbrižu.

Kongresa dievkalpojumā dzied apvienots draudžu koris diriģentu Ralfa Augstroža, Paula Barbina, Vairas Gertneres, Rūda Kalnmalā un Guntas Plostnieces vadībā. Apvienības priekšsēža svētrunā atgriežamies pie Efeziešu vēstules 3:16-21, domājot par patiesību: *“Jūs esat bagāti Kristū.”* Dievkalpojumu vada māc. Dr. Pauls Barbins, Svētos rakstus lasa Dr. Rita Pence, bet lūgšanā vada Pēteris Aļje.

Kongresa darba kārtībā ir ziņojumi no draudzēm un apvienības darbiniekiem. Notiek Padomes un Revīzijas komitejas vēlēšanas, kā arī 2014. gada budžeta apstiprināšana. Šajā rakstā varu pieminēt tikai trīs ziņojumus. ALBA Koru apvienības vadītāja Gunta Plostniece ziņo, ka nākošā ALBA Koru apvienības rīkotā Dziesmu diena notiks Čikāgā, 2014. gada 27. aprīlī. Māsu apvienības vadītāja Benita Ukstiņa, kura pārzina ALBA palīdzības darbu, ziņo, ka palīdzība sniegta Vispasaules Baptistu apvienībai, LBDS, Brazīlijā, Bolīvijā un Āfrikā.

ALBA Kongresā. Uzrunu saka mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

Šoreiz viņa īpaši uzsver un rāda prezentāciju par LBDS svētdienskolu darbu, kuru ALBA atbalsta. Mācītājs Dr. Pauls Barbins stāsta un rāda foto uzņēmumus no LBDS Draudžu dienām Līvānos, kur viņam bija iespēja piedalīties.

Dievs svētīja ALBA Kongresa dienas ar sevišķi jauku laiku. Svētdienas pēcpusdienā pret zilām debesīm plīvo Latvijas un ASV karogi, pirms atskan komanda: “Karogiem mierā!” Beidzamo reizi karogi tiek nolaisti šajā vietā, kurā esam kā Apvienība pulcējušies vairāk kā 50 gadu. Amerikāņu draudze, kura nopirka ALBA nometnes vietu, tagad ir spiesta to pārdot. Nākošās Kongresa dienas paredzētas Bukskauntijas draudzes dievnamā un īpašumā. Mēs ticam, ka arī tur, kur pirms 63 gadiem tika dibināta ALBA, Dievs Kongresa dienas svētīs.

Dr. Uldis Ukstiņš, mācītājs, ALBA priekšsēdis

150. gadadiena Novgorodas zemē

LBDS garīdznieku delegācija – bīskaps Pēteris Sproģis, bīskapa vietnieks Pēteris Eisāns, mācītājs Oļegs Jermolājevs un Latvijas Bībeles centra direktors Vitālijs Petrenko no 12.-16.septembrim viesojās Krievijas pilsētas Novgorodas baptistu draudzē, kuru joprojām apmeklē liels skaits latviešu baptistu pēcteču. Viņi piedalījās 150. gadu jubilejas svinībās, kopš evaņģēliskās kustības aizsākšanās Novgorodas zemē.

Ar plašāku ieskatu jubilejas pasākumos varēsiet iepazīties Baptistu Vēstneša novembra numurā!

Latvijas delegācija Novgorodā.
No kreisās: Vitālijs Petrenko, bīskaps Pēteris Sproģis,
mācītājs Oļegs Jermolājevs. Foto: Pēteris Eisāns

Sveiciens no Novgorodas brāļiem un māsām!

It kā Krišjānis Valdemārs pasveicinātu – tieši tāda izjūta mani pārņem, kad trīssimt kilometrus no Novgorodas, pašā šīs bijušās guberņas attālākajā miestā Pestovo sasveicinoties spiežu **Valentīnas Sprinģes**, deviņdesmit divus gadus vecās latvietes trešajā paaudzē, roku. Lai gan apprecoties Valentīna ieguvusi uzvārdu Boicova, draudzes brāļi un māsas viņu sauc tieši tā – *sestra Springis* (Māsa Sprinģis (krievu val.)).

“Valentīna Sprinģis ir pēdējā no man zināmajiem ticīgo latviešu pēctečiem, kuri 1863. gadā ieradās Novgorodas zemē pēc Krišjāņa Valdemāra aicinājuma šeit pirkt zemi,” saka Novgorodas baptistu draudžu bīskaps Anatolijs Ivanovičs Korabeļs. Tieši pēc viņa iedrošinājuma un ielūguma dodos dziļi Krievzemē, lai satiktu ticības māsu un mūsu tautas vēstures dzīvu liecinieci.

Tas, kā un kāpēc braucu uz Novgorodu meklēt latviešu kolonistu pēctečus, kuru liela daļa bija luterāņi (tikai Novgorodas guberņas pilsētās vien, kurā 19. gs. dzīvoja 16 tūkstoši iedzīvotāju, 3 tūkstoši bija luterticīgi – tur bija gan vācu, gan latviešu, gan igauņu draudzes. – *Aut.*), ir atsevišķs stāsts, bet Debesu Tēvs vēlējās, lai es tur satieku... baptistus. “Uzskatu, ka evaņģēlija vēsti – t. i., dzīvās ticības vēsti – uz Novgorodas zemi 1863. gadā atnesa tieši Krišjāņa Valdemāra aicinātie latviešu zemnieki, kuri bija luterāņi un baptisti,” pēc trīsdesmit gadus ilgas protestantisma vēstures pētišanas Krievijas rietumu daļā pie šāda slēdziena nācis Novgorodas baptistu bīskaps. Tieši tāpēc viņš par savu goda lietu uzskata mani vest gandrīz 700 kilometru pa Krievzemes ceļiem, lai “latviete satiktu latvieti”. (..)

Nesen pašu rokām uzceltajā Novgorodas baptistu dievnāmā, kas līdzinās milzīgai trīsstāvu pilij, redzu tādu kā Novgorodas guberņas baptistu vēstures muzeju – daudzas jo daudzas planšetes ar fotogrāfijām un dokumentiem: lasu, un vai katrs otrs ir latviešu uzvārds... Faktiski, Novgorodas baptistu vēsture ir daļa no latviešu baptistu vēstures vispār. Šogad atzīmēti 150 gadi, kopš Novgorodas zemē sākusies evaņģēliskā kustība, tas ir savdabīgs atskaites punkts, jo latviešu baptisti ieradās Krievzemē 1863. gadā. Te nu mēs atgriezamies stāsta sākumā – pie Krišjāņa Valdemāra un viņa *Novgorodas epopejas*, kura, starp citu, jaunlatviešu kustības aizsācējam, latviešu jurniecības tēvam, tolaik Pēterburgas cara administrācijas ierēdnim Krišjānim Valdemāram beidzās neveiksmīgi, pat traģiski. (..)

Trīssimt kilometru garajā ceļā, kad bīskaps mani ved no Novgorodas uz Pestovo, ik pa brīdim viņš norāda uz kādu apdzīvotu vietu – Krestcos bijusi latviešu kolonija ar luterāņu un

baptistu baznīcu, Borovičos – baptistu baznīca, Čudovo – luterāņu baznīca... Ekspedīcijās bīskaps ar saviem līdzgaitniekiem burtiski izložņājuši (jo ēku jau vairs nav, labi, ja saglabājušies pamati) visas latviešu kolonistu apdzīvotās sādžas un ciemus, kur kādreiz bijušas baznīcas. Starp citu, vienā šādā ekspedīcijā viņi atraduši luterāņu dievnama torņa krustu, kas tagad novietots muzejā. (Evaņģēlisko kristiešu kustības vēsture publicēta grāmatā: A. Корабель. Via sacra. Святой путь. Великий Новгород, 2012. – *Aut.*) (..)

Vai esat savā dzīvē piedzīvojuši, kā Dievs jūs vada, izklājot priekšā sarkanu tepīki? Tu redzi tikai nākamo soli, bet nezini, kāds būs galamērķis. Vienīgas, kas no tevis tiek prasīts, – tikai ļaujies un tecināms dieb Viņam nopaka! Un piedzīvo, ka tev ir iedalīta loma Viņa Lielajā Plānā, par kuru tev nav bijusi pat nojaušma... Aptuveni šādas pārdomas man ienāk prātā, kad sežu mašīnā jau atceļā no Novgorodas uz Pēterburgu un somā vedu ielūguma vēstuli Latvijas ģenerālkonsulam Sankpēterburgā Aivaram Grozam un mīļus sveicienus Latvijas baptistu bīskapam Pēterim Sproģim un visiem ticīgajiem brāļiem un māsām Latvijā. Man ir jānodod ziņa, ka 15. septembrī viņi tiek ļoti, ļoti gaidīti svētku dievkalpojumā un svinībās par godu 150 gadiem, kopš Novgorodas zemē sākusies evaņģēliskā kustība. Dienu iepriekš (14. septembrī) tur notiks zinātniskā konference “Krievu protestantisms.” Šo svinību iniciatori un rīkotāji ir Novgorodas baptistu draudze un jau pieminētais bīskaps Anatolijs Ivanovičs Korabeļs. Pēc divu dienu viesošanās pie Novgorodas baptistiem un ārkārtīgi viesmīlīgās uzņemšanas (laikam jau tikai kristiešu starpā var valdīt tāda mīlestības, miera un prieka atmosfēra, kuru ar vārdiem aprakstīt nav iespējams), man galvā uzzibsnī doma – nez vai vēl kaut kur Krievijā latviešus tik ļoti mīl, ciena un gaida...

Rakstu pilnībā un interviju lasiet žurnāla “Svētdienas Rīts” augusta numurā!

Inga Reča, žurnāla “Svētdienas Rīts” redaktore

Valentīna Sprinģis un Inga Reča

oktobris

1

Starptautiskā veco ļaužu diena. Lūgšim par veciem un vientuļiem cilvēkiem, par dienišķo maizi un par stiprumu ikdienā. Dievs ir teicis, ka pārvērtīs skumjas priekā un iepriecinās.

1.10. plkst. 19:00 Rīgas Mateja draudzē "Īsta Brīvība" sezonas atklāšana.

2

Lūgšim par Rīgas Pestīšanas Tempļa draudzi, par ikvienu draudzes locekli, par mācītāju **Hansu Bērziņu** un viņa ģimeni. Lūgšim par mazajām grupām un evaņģēlizāciju draudzes apkārtnē, par draudzes nozarēm, aktivitātēm un turpmāko virzību.

3

Pateiksimies un lūgšim par mūsu garīdzniekiem, kas sludina Dieva Vārdu – lai Dievs dod, ka Kristus mīlestība ir tas avots un virzītājspēks, kas palīdz būt aktīviem un sekmīgiem savā darbā. Lai Dievs vada un svētī ar gudrību katru garīdznieku, pasludinot vēsti par Jēzu Kristu.

4

Lūgšim par Rīgas Semināra draudzi, tās mācītāju **Edgaru Godiņu** un viņa ģimeni, par ikvienu draudzes locekli. Lūgšim par jauniešu vadītāju un svētdienskolas vadītāju draudzes darba attīstīšanai.

4.-6.10. Daugavpils Baltā baznīca. Daugavpils baptistu draudzei 80. gadasvētki.

4.10. Plkst. 9:00 Saldus draudzes organizētas Lūgšanu brokastis plkst. 9:00 Jaunatnes centra zālē (Lielā ielā 3).

5

Pateiksimies un lūgšim par mūsu darbiniekiem – mūziķiem, svētdienskolotājiem un dažādo kalpošanas nozaru vadītājiem, kas pieliek daudz pūļu, lai labāk pasludinātu Kristus vēsti; lai Dievs dod veselību, kā arī aizsardzību, saskaņu un gandarījumu viņu ģimenēm.

6

Skolotāju diena. Pateiksimies un lūgšim par skolotājiem un izglītību mūsu valstī! Lūgšim par Kristīgo skolotāju asociāciju un viņu kalpošanu skolās, lai aizsniegtu daudz bērnu un citus skolotājus ar Labo vēsti. Lūgšim par kristīgo skolotāju konferenci, kas notiks 19. un 20. oktobrī. Lūgšim par savu bērnu skolotājiem.

6.10. Plkst. 11:00 Talsu draudzē kristību dievkalpojums.

7

Lūgšim par Izraēlas Baptistu savienību, tās 19 draudzēm un 800 draudzes locekļiem. Lūgšim Dieva žēlastību un mieru šai zemei.

8

Lūgšim par Rīgas Vilandes draudzi, mācītāju **Ģirtu Ašnevicu** un viņa ģimeni, par sludinātāju **Kārli Kārklīņu** un viņa ģimeni. Lūgšim par ikvienu draudzes locekli; draudzes vienotu mērķi aizsniegt cilvēkus ar Evaņģēlija vēsti; par draudzes nozarēm un vadītājiem.

9

Lūgšim par bērniem un jauniešiem visā Latvijā un par viņu drošību ikdienā; lai Dievs ir klātesošs mācībās; par bērnu brīvo laiku, lai tas tiktu lietderīgi un kvalitatīvi pavadīts. Lūgšim pēc aizsardzības un dziedināšanas tiem, kas pakļauti vardarbībai, ir atkarību varā (datoratkarīgi) vai cieš no vienaudžu ļaunprātības. Lūgšim, lai šie bērni un jaunieši iepazīst Dievu kā savu labo un mīlošo Tēvu.

10

Lūgšim par Līvāniem, par ģimenēm, kuras tika apciemotas Draudžu dienu laikā. Lūgšim Dievu, lai parāda Savu plānu Līvāniem.

11

Lūgšim par Rucavas draudzi, par draudzes priekšnieku **Arti Kūsi** un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs izrauga mācītāju šai draudzei. Lūgšim, lai Dievs atjauno draudzi. Lūgšim par finansu līdzekļiem, kas nepieciešami, lai draudze ēku varētu atjaunot.

12

Lūgšim par Baltijas Pastorālo institūtu. Pateiksimies par Dieva vadību studentu dzīvēs un kalpošanā. Pateiksimies par visiem BPI atbalstītājiem.

12.10. Savienības namā notiks LBDS Garīdznieku konference plkst. 9:30 - 15:00.

13

Būsim uzmanīgi un jūtīgi Dieva aicinājumam un nodomam mūsu dzīvēs. Negulēsim un neiegrimsim pavīrībā pret mums dotiem uzdevumiem. Celsimies un būsim stipri mūsu Kungā!

13.10. Rīgas Pestīšanas Tempļa draudzē viesosies draudzes Goda mācītājs Jānis Šmits no Kanādas. Dievkalpojumi notiek svētdienās plkst. 16:00.

13.10. Plkst. 11:00 Talsu draudzes 157.gadasvētki.

14

Pateiksimies par Dieva svētību laukiem un par ražu, kas izaugusi Latvijas laukos; lūgšim par mūsu mazajām draudzēm, lai Dievs dod cerību un redzējumu katrā situācijā, kā labāk pievērst cilvēkus Kristum.

15

Lūgšim par Užavas draudzi, par sludinātāju **Egilu Ozoliņu** un viņa ģimeni. Lūgšim, lai draudzes locekļi no sirds pievērstos lūgšanu dzīvei, garīgi pieaugtu un atjaunotos mīlestībā un ticībā!

Pateiksimies par draudzes 152. pastāvēšanas gadiem, ko draudze atzīmēja 15. septembrī kopā ar mācītāju Aivaru Šķuburu un muzikālo Tīsu ģimeni no Talsiem.

16

Lūgšim par Ungārijas Baptistu savienību, tās 368 draudzēm un 11854 draudzes locekļiem.

17

Lūgšim par LBDS vadību un kopīgo darbu baptistu draudzēs. Lūgšim par vienotību un paklausību Dievam.

18

Pateiksimies un aizlūgšim par misijas darbu Brazīlijā un Bolīvijā, par Rinkonas misiju, par latviešu izcelsmes misionārēm Veltu Kaģis un Ondinu Kreplinu, par skolu un par to, lai daudzi piedzīvotu Kristus pieskārienu.

18.10. sākas Mācītāju laulību seminārs Cēsīs. Sākums 18. oktobrī plkst. 18:00, semināra noslēgums 19. oktobrī 18:00. Vieta: Viesnīca "Kolonna" Cēsīs un Cēsu baptistu draudze. Semināra vadītāji: Kristīne un Edgars Maži.

19

"Dievs nepārstāj par Sevi apliecināt ar labiem darbiem, sūtīdams no debesīm lietu un ražas laiku, sagādādams jums barību un piepildīdams jūsu sirdis ar prieku." Pateiksimies Dievam par rūpēm un gādību.

19.10. plkst. 9:00-16:00 Muzikālās Kalpošanas apvienības Kongress.

19.10. Rīgas Semināra draudzes dievnamā plkst. 16:00 koncerts, kurā piemin izcilā diriģenta un komponista Kārļa Līdaka 120. gadskārtu.

oktobris

20

Lūgšim par Saldus draudzi, par draudzes priekšnieku Ēriku Geisleru un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs izrauga mācītāju šai draudzei. Lūgšim par draudzes nozarēm, par svētdienaskolu un jauniešiem.

21

Pateiksimies un lūgšim par Jauniešu kalpošanas attīstību mūsu draudzēs. Lūgšim par Latvijas jauniešiem. Lūgšim, lai Dievs rāda arvien jaunus ceļus, kā uzrunāt jauniešus, lai daudzi jauni cilvēki Latvijā var piedzīvot Evaņģēlija izmaiņas dzīves.

22

Lūgšim par Skotijas baptistu savienību, tās 164 draudzēm un 12000 draudzes locekļiem.

23

Lūgšim par Sakas draudzi, tās mācītāju **Teodoru Bērziņu** un par ikvienu draudzes locekli. Lūgšim par draudzes atjaunošanos Jēzus spēkā.

24

Lūgšim par LBDS kapelāniem, kas kalpo cietumos, armijā, slimnīcās un zemessardzē. Lai Dievs stiprina viņus ikdienas darbos un sarunās ar ieslodzītajiem, karavīriem, slimniekiem un zemessargiem.

25

Pateiksimies un lūgšim par Amerikas Latviešu baptistu apvienību, tās priekšsēdi Uldi Ukstiņu un visiem, kas atbalsta mūsu darbu Latvijā. Īpaši aizlūgšim par Dr. Jāni Plostnieku (ALBA padomes locekli). Lai Dievs dod viņam izturību, spēku un veselību, pārciešot slimību.

26

Lūgšim par savu draudzi, par katra draudzes locekļa vietu tajā. Lūgšim, lai mūsu draudžu vadītāji ir Dieva Gara vadīti un lai mūsu kalpošana ir atsaukšanās Dieva aicinājumam.

27

Lūgšim par Latvijas vadītājiem, lai viņiem būtu iespēja dzirdēt Kristus vēsti un atsaukties tai. Lūgšim par tiem Kristus sekotājiem, kuri strādā valsts pārvaldē, lai viņi stipri stāvētu savā ticībā un lai Dievs dotu viņu darbam labus augļus

28

Lūgšim par Eiropas Baptistu federācijas vadību un par Starptautisko Baptistu Teoloģisko semināru, kas 20 gadus bijis Prāgā, bet finansiālu apstākļu dēļ jāpārceļas uz Amsterdamu. Tas ir sarežģīts process gan praktiski, gan finansiāli, gan emocionāli darbiniekiem un studentiem. Lai Dieva vadība visā šajā procesā.

29

Pateiksimies par tiem, kas kalpo draudzēs ar mūziku. Lūgšim, lai Dievs iedrošina draudzes locekļus dziedāt un slavēt To Kungu ar saviem talantiem.

30

Lūgšim par ticības dēļ vajātiem kristiešiem. Lūgšim par Siriju, Ēģipti un visu šo reģionu, kas cieš no kara šausmām.

31

Reformācijas diena

Meklēsim Dievu no visas savas sirds un visos dzīves mirkļos. Dievs vēlas, lai mēs pilnīgi nododam savas dzīves Viņam, lai mēs runājam ar Viņu par visu un lūdzam, klauvējam un meklējam Viņu! Lūgšim par to, lai patiesi Kristus būtu mūsu dzīves centrs!

PASAULES BAPTISTU SIEVIEŠU Lūgšanu diena 2013

Tēma: MĪLESTĪBA

Sestdien, 9. novembrī plkst. 10:00 Rīgā notiks īpašs notikums – Lūgšanu dienas konference – koncerts. **Īpaša privilēģija un izdevība iepazīties ar jauno Eiropas Baptistu sieviešu prezidenti Aniko Ujvari no Ungārijas.**

Visi esat mīļi aicināti, lai kopīgi vienotos lūgšanās par savu tuvo apkārtni un arī tālajām zemēm.

Sīkāka informācija būs vēlāk. Pieteikšanās pa e-pastu: marta.kalpo@lbds.lv vai zvanot pa tel.: 26834744

Sieviešu kalpošanas apvienības vārdā,
Līvija Godiņa tel.: 26352823

Garīdznieku tikšanās

Brāļi! Esi mīļi aicināts kopā ar dzīvesbiedri uz garīdznieku laulības semināru **“Tuvāk un tālāk”**.

Mērķis: stiprināt garīdznieku laulības, palīdzot apzināties nepieciešamību kopt attiecības un risināt konfliktus un problēmas.

Vadītāji: Kristīne un Edgars Maži

Laiks: 18. oktobris no plkst. 18:00 - 19. oktobris plkst. 18:00.

Vieta: Viesnīca “Kolonna” Cēsīs un Cēsu baptistu draudze

Pieteikšanās līdz 7. oktobrim, zvanot Edgaram 29189730 vai elektroniski: edgars.mazis@gmail.com. Vietu skaits ierobežots (14 pāri).

Dalības maksa: Kopējās izmaksas Ls 45. LBDS Garīdznieku brālības kolēģija sedz Ls 20 katram pārim, tāpēc samaksa ir **Ls 25 no pāra** (nakšņošana divvietīgā numurā, ēšana, semināra izdevumi).

Bērnu pieskatīšana semināra laikā **nav** paredzēta. Lūdzam atstāt bērnus auklīšu vai tuvinieku aprūpē mājās.

Lidzi jāņem: Bībele un piezīmju papīrs, rakstāmais

BPI ATVĒRTO DURVJU DIENA

Baltijas Pastorālā institūta Atvērto durvju dienu notiks **sestdien, 9. novembrī**. Vairāk informācijas: www.bpiriga.lv

SIRSNĪGI SVEICAM JUBILEJĀ!

2. oktobrī mācītājam **Gintam Pallo 45 gadi**

5. oktobrī Daugavpils draudzes sludinātājam **Vjačeslavam Istratijam 45 gadi**

7. oktobrī Rīgas Vīlandes draudzes sludinātājam **Kārlim Kārkliņam 25 gadi**

9. oktobrī mācītājam **Imantam Neilandam 85 gadi**

12. oktobrī mācītājam, LNBS kapelānam **Viesturam Kalniņam 60 gadi**

26. oktobrī Rīgas Mateja draudzes mācītājam **Ainaram Baštīkam 55 gadi**

THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT

22.-23.novembris, Rīga, Latvija

BILS HAIBELLSS
Vilovkrīkas draudzes dibinātājs un vecākais mācītājs

KOLINS PAUELS
Generālis

Dr. BRENĒ BRAUNA
Hjūstonas Universitātes Sociālā darba aspirantūras pētniece, profesore

PATRIKS LENCIONI
The Table Group dibinātājs un prezidents, bestselleru autors

VĪDŽEJS GOVINDARADŽANS
Globāla līmeņa pārvaldības domātājs, Dārtmūtas Īaka Biznesa skolas profesors

DŽOZEFS GRENIJS
VitalSmarts līdzdibinātājs, biznesa bestselleru autors

OSKARS MURIU
Nairobi kapelas vecākais mācītājs

Dr. HENRIJS KĻAUDS
Klīniskais psihologs, vadības konsultants, bestselleru autors

KRISS BRAUNS
Viens no Norskoustas draudzes mācītājiem

ENDIJS STENLIJS
Norspointas draudzes dibinātājs un vecākais mācītājs

PIETEIKŠANĀS UN DALĪBAS MAKSA

Tālr.: 67284452
Mob.: 29368831

E-pasts: GLSLatvija@gmail.com
Web: www.glslatvija.lv

Dalības maksa (1 cilvēkam)	Piesakoties līdz 25.oktobrim	Piesakoties līdz konferencēi
Ja grupā > 10	Ls 20	Ls 23
Ja grupā > 5	Ls 23	Ls 27
1 cilvēkam	Ls 25	Ls 30
Studentiem, vidusskolniekiem	Ls 12	Ls 15

Pieteikšanās konferencēi ir pabeigta brīdī, kad ir samaksāta dalības maksa. Dalības maksu lūdzam ieskaitīt nodibinājuma "Baltijas Pastorālais institūts" kontā.
Reģ. nr.: 40008122717
Adrese: Lāčplēša iela 37 Rīga, LV-1011
Swedbank konta nr.: LV13HABA0551031493258

Baltijas Pastorālais institūts izdevis **Tima Čestera** un **Stīvena Timmisa** grāmatu "100% draudze: Evanģēlija un kopienas centrālā loma".

Grāmatas autori apgalvo, ka Evanģēlijs un kopiena ir divi pamatprincipi, kuriem vajadzētu noteikt to, kā veidojam draudzi. Katras kalpošanas jomas – evaņģelizācijas, sociālā darba, pastorālās aprūpes, draudžu dibināšanas, mācekļības, teoloģijas – saturam vienmēr jābūt Evanģēlijam un kontekstam – kristiešu kopienai. Grāmatu var iegādāties kristīgās literatūras veikalā "Amnis".

Iespēja abonēt "Baptistu Vēstnesi"

Izdevumu "Baptistu Vēstnesis" ikvienam interesentam ir iespējams abonēt, tā parūpējoties, lai izdevums regulāri un laicīgi nonāktu Jūsu mājās. To variet izdarīt LBDS mājas lapā www.lbds.lv, aizpildot pieteikumu un apmaksājot pakalpojumu, vai arī sazinoties ar LBDS kanceleju: kanceleja@lbds.lv, tel. 67223379.

Abonēšanas iespējas:

- Ja "Baptistu Vēstnesi" abonējat, izvēloties saņemt to savā draudzē, viena izdevuma izmaksas mēnesī Jums būs Ls 0.40.
- Ja vēlaties izdevumu saņemt savā dzīves vietā, viena izdevuma izmaksas mēnesī Jums būs Ls 0.40 + pasta pakalpojumi Ls 0.50: **kopsummā mēnesī Ls 0.90 par 1 eksemplāru.**
- Ja vēlaties variet abonēt vienam gadam. **Viena gada 1 eksemplāra abonēšanas izmaksas kopsummā gadā sastādītu Ls 10.80.**

Jums ir iespēja lasīt katra mēneša aktuālo "Baptistu Vēstneša" numuru un aplūkot izdevumu arhīvu LBDS mājas lapā www.lbds.lv.

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS OKTOBRIM

	1.-6. oktobris	7.-13. oktobris	14.-20. oktobris	21.-27. oktobris	28.-31. oktobris
Pirmdiena		4. Mozus 29-32	4. Mozus 33-36	5. Mozus 1-3	5. Mozus 4-6
Otrdiena	2. Laiku 11-15	2. Laiku 16-20	2. Laiku 21-24	2. Laiku 25-28	2. Laiku 29-32
Trešdiena	Psalmi 117-118	Psalmi 119	Psalmi 120-121	Psalmi 122-124	Psalmi 125-127
Ceturtdiena	Salamana pam. 26-27	Salamana pam. 28	Salamana pam. 29-30	Salamana pam. 31	Salamans māt. 1-2
Piektdiena	Obadjas	Jonas	Mihās	Nahuma	
Sestdiena	Apustuļu d. 1-2	Apustuļu d. 3-4	Apustuļu d. 5-6	Apustuļu d. 7-8	
Svētdiena	Ebrejiem 5-7	Ebrejiem 8-10	Ebrejiem 11-13	Jēkaba 1-3	

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Dace Lektuere, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem: Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv